

Godina XIV
Уторак, 29. јуна/липња 2010. године

Број/Број
53

Година XIV
Уторак, 29. јуна 2010. године

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik

ISSN 1512-7508 - srpski jezik

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

На основу члана IV 4а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 75. сједници Представничког дома, одржаној 7. априла 2010. године, и на 46. сједници Дома народа, одржаној 28. маја 2010. године, усвојила је

ЗАКОН

О ПАТЕНТУ

ДИО ПРВИ - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет Закона)

(1) Овим законом уређује се правна заштита проналаска патентом и консензуалним патентом, односно поступак за признање патента и додјелу консензуалног патента.

(2) Ако овим законом није другачије прописано, одредбе које се односе на патент на одговарајући начин примјењују се и на консензуални патент.

Члан 2.
(Принцип територијалности)

Патент признат на основу одредаба овог закона је територијално ограничено право које вриједи на територији Босне и Херцеговине.

Члан 3.
(Материјална права)

Материјална права носиоца патента обухватају искључива права привредног искоришћавања проналаска и право располагања њиме у складу са одредбама овог закона.

Члан 4.
(Национални третман)

(1) Страно физичко и правно лице у погледу заштите проналаска патентом и консензуалним патентом у Босни и Херцеговини ужива иста права као и домаће физичко и правно лице, ако то произлази из међународних уговора и конвенција којима је приступила, односно које је ратификовала Босна и Херцеговина (у даљњем тексту: међународни уговори и конвенције), или из примјене принципа реципроцитета.

(2) Постојање реципроцитета претпоставља се док се не докаже супротно.

Члан 5.
(Заступање)

(1) Заступањем у поступку који се води пред Институтом за интелектуално власништво Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Институт) могу се бавити овлашћени заступници, тј. физичка и правна лица уписана у Регистар патентних заступника, који у електронској форми води Институт.

(2) У Регистар заступника из става (1) овог члана уписује се физичко и правно лице које испуњава услове прописане посебним прописом.

(3) Страно физичко и правно лице радње у поступку пред Институтом може обављати само посредством заступника из става (1) овог члана.

(4) Изузетно од одредбе става (3) овог члана, страно физичко и правно лице може самостално без заступника предузимати сљедеће радње:

а) подносити пријаве патента,

б) предузимати друге радње у погледу утврђивања датума подношења пријаве патента,

ц) подносити преписе прве пријаве патента када захтијева право првенства из члана 24. овог закона,

д) примати обавјештења од Института у вези са поступцима из тач. а) до ц) овог става,

е) плаћати таксе и накнаде посебних трошкова поступка у складу са чланом 15. овог закона.

(5) У случају самосталног предузимања радњи из става (4) овог члана, страно физичко и правно лице Институту мора доставити адресу за дописивање која мора бити на територији Босне и Херцеговине.

(6) Ако страно физичко и правно лице не именују заступника, или Институту не доставе адресу за дописивање у складу са одредбом става (5) овог члана, Институт ће га писаним путем посредством дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине позвати да у року од три мјесеца именује заступника или да достави адресу за дописивање.

(7) Ако страно физичко и правно лице не поступи по позиву Института из става (6) овог члана, Институт ће закључком одбацити његов поднесак и достављање извршити јавним саопштењем на огласној табли Института.

(8) Изузетно од одредбе става (3) овог члана, таксе и накнаде посебних трошкова за одржавање патента у вриједности може платити било које лице.

ДИО ДРУГИ - ПРЕДМЕТ ЗАШТИТЕ ПАТЕНТОМ

Члан 6.

(Патентибилни проналазак)

(1) Патент се признаје за сваки проналазак из било којег подручја технике који је нов, који има инвентивни ниво и који се може индустријски примијенити.

(2) Према условима из става (1) овог члана, патент се признаје и за проналазак који се односи на:

а) производ који се састоји од биолошког материјала или који садржи биолошки материјал,

б) поступак којим је тај биолошки материјал произведен, прерађен или употријебљен,

ц) биолошки материјал изолиран из природне околине или произведен техничким поступком чак и ако се раније налазио у природи.

(3) Биолошки материјал из става (2) овог члана је било који материјал који садржи генетичку информацију и који се може размножавати сâм, или се може размножавати у биолошком систему.

(4) Према условима из става (1) овог члана, проналазак који се односи на биљке или животиње сматраће се патентибилним ако његова техничка изводљивост није ограничена на одређену биљну сорту или животињску пасмину и ако поступак остваривања проналаска није битно биолошки.

(5) Поступак за добијање биљака или животиња из става (4) овог члана битан је биолошки ако се у потпуности састоји од природних поступака као што су укрштање или селекција.

(6) Проналасцима у смислу става (1) овог члана не сматрају се нарочито:

- а) открића, научне теорије и математички методи,
- б) естетске творевине,
- ц) планови, правила и методи за извођење умних активности, игара или привредних активности,
- д) програми компјутера,
- е) презентација информација дефинисана самим садржајем тих информација.

(7) Одредба става (6) овог члана примјењује се само у обиму у којем је предмет пријаве за заштиту проналаска наведени елеменат или активност као таква.

Члан 7.

(Изузеци од патентбилности)

(1) Патент не може бити признат за:

- а) проналаске животињских пасмина и биљних сорти и битно биолошких поступака за добијање биљака или животиња, осим проналазака небиолошких и микробиолошких поступака и производа добијених тим поступцима како је прописано у члану 6. став (4) овог закона, при чему се, у смислу овог закона, под микробиолошким поступком подразумијева било који поступак који укључује или који се спроводи на микробиолошком материјалу или чији је производ микробиолошки материјал,
- б) људско тијело, разне степене његовог обликовања и развоја или једноставно откриће једног од његових елемената, укључујући секвенцу или дјелимичну секвенцу гена,
- ц) проналаске који се односе на дијагностичке или хируршке поступке или поступке лијечења који се примјењују директно на људском или животињском тијелу, осим производа, посебно материја и смјеса које се примјењују у наведеним поступцима.

(2) Проналазак који се односи на елеменат изолиран из људског тијела или произведен техничким поступком, укључујући секвенцу или дјелимичну секвенцу гена из става (1) тачка б) овог члана, може бити патентбилан иако је структуром једнак структури природног елемента, индустријска примјенљивост секвенце или дјелимичне секвенце гена мора бити разоткривена у пријави патента, како је изворно поднесена.

(3) Неће се сматрати патентбилним проналасци чије би комерцијално искоришћавање било супротно јавном поретку или моралу, али не само због тога што је такво искоришћавање забрањено законом или другим прописом.

(4) Проналасцима из става (3) овог члана сматрају се нарочито:

- а) поступци клонирања људских бића,

- б) поступци за модификовање генетичког идентитета матичних ћелија људских бића,
- ц) употреба људских ембриона у индустријске или комерцијалне сврхе и
- д) поступци за модификовање генетичког идентитета животиња који би вјероватно проузроковали њихову патњу без икакве битне медицинске користи за човјека или животињу, као и животиње које су резултат таквих поступака.

Члан 8. (Новост проналаска)

- (1) Проналазак је нов ако није обухваћен стањем технике.
- (2) Под стањем технике подразумијева се све што је учињено доступним јавности у свијету, писаним или усменим путем, употребом или на било који други начин прије датума подношења пријаве патента.
- (3) У стање технике укључен је и садржај свих пријава патената које имају учинак у Босни и Херцеговини, онаких како су поднесене, које имају ранији датум подношења од датума пријаве из става (2) овог члана, а које су објављене тек на датум подношења пријаве патента из става (2) овог члана или након тога, на начин предвиђен овим законом.
- (4) Одредбе ст. (1) до (3) овог члана не искључују могућност заштите патентом материје или смјеса садржаних у стању технике, које се примјењују у поступцима из члана 7. став (1) тачка ц) овог закона под условом да њихова примјена у наведеним поступцима није садржана у стању технике.
- (5) Сматра се да је проналазак обухваћен стањем технике ако је постао доступан јавности објављивањем, излагањем, приказивањем или употребом на начин који стручњацима омогућава да га примијене.

Члан 9. (Објаве које не утичу на новост)

Новим се сматра проналазак који је највише шест мјесеци прије датума подношења пријаве патента био садржан у стању технике усљед или као посљедица:

- а) очигледне злоупотребе у погледу подносиоца пријаве патента или његовог правног предника или,
- б) излагања на службеној или службено признатој изложби у складу са Конвенцијом о међународним изложбама потписаном у Паризу 22. новембра 1928. године и ревидираном посљедњи пут 30. новембра 1972. године под условом да подносилац назначи у пријави патента приликом њеног подношења да је проналазак био изложен и да најкасније у року од четири мјесеца од датума подношења пријаве поднесе одговарајућу потврду о излагању проналаска.

Члан 10.
(Инвентивни ниво)

- (1) Сматра се да проналазак има инвентивни ниво ако рјешење одређеног проблема за стручњака из одговарајуће области не произлази на очигледан начин из стања технике.
- (2) Приликом испитивања да ли проналазак има инвентивни ниво, не узима се у обзир садржај пријава из члана 8. став (3) овог закона.

Члан 11.
(Индустријска примјењивост)

Сматра се да је проналазак индустријски примјењив ако је предмет проналаска технички изводљив и ако може да се произведе или употреби у било којем подручју индустрије, укључујући и пољопривреду.

ДИО ТРЕЋИ - ПРАВО НА ЗАШТИТУ ПРОНАЛАСКА

Члан 12.
(Проналазач и права проналазача)

- (1) Проналазач је лице које је створило проналазак својим стваралачким радом.
- (2) Право на заштиту проналаска припада проналазачу или његовом правном сљеднику.
- (3) Ако је проналазак настао заједничким радом више проналазача, право на патент припада свим проналазачима.

Члан 13.
(Морално право проналазача)

- (1) Проналазач има морално право у статусу проналазача да буде наведен у пријави патента, свим исправама које се издају за признати патент, те у одговарајућим регистрима.
- (2) Ако је проналазак који се штити овим законом резултат стваралачког рада више лица, у пријави патента и исправама из става (1) овог члана сва та лица се наводе као проналазачи.

ДИО ЧЕТВРТИ - ПОСТУПАК ЗА ПРИЗНАЊЕ ПАТЕНТА

Члан 14.
(Овлашћења Института)

- (1) Поступак за стицање, одржавање, престанак и евиденцију промета патента, односно консензуалног патента води Институт.

(2) За област патената Институт води сљедеће регистре:

- а) Регистар пријава патената,
- б) Регистар патената.

(3) Против одлука Института донесених у првом степену дозвољена је жалба о којој одлучује Комисија за жалбе Института. Поступак по жалби ближе се уређује прописом о спровођењу.

(4) Против рјешења Института донесеног у другом степену жалба није дозвољена, али може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине.

Члан 15.

(Таксе и накнаде посебних трошкова у поступку стицања и одржавања права)

(1) За све радње у поступку стицања, одржавања, евиденције промета и престанка патента, као и за пружање информационих услуга плаћају се таксе сагласно важећем пропису којим се уређују државне административне таксе (у даљњем тексту: таксе) и накнаде посебних трошкова поступка (у даљњем тексту: трошкови поступка) у висини одређеној посебном тарифом, коју доноси Министарство спољне трговине и економских односа Босне и Херцеговине на приједлог директора Института.

(2) Ако у поступку признања патента таксе и трошкови поступка не буду плаћени, пријава патента сматраће се повученом, а у случају неплаћања такси и трошкова поступка за одржавање патента и права из пријаве патента, то право престаје да врједи.

(3) За подношење жалбе плаћају се такса и трошкови поступка у складу са посебним прописима. Ако такса и трошкови поступка не буду плаћени прије истека рока за жалбу, Институт ће позвати подносиоца да их плати у року од 15 дана. Ако такса и трошкови поступка не буду плаћени, сматра се да жалба није поднесена.

Члан 16.

(Прописи који се примјењују у поступку пред Институтом)

(1) Питања поступка који се води пред Институтом ближе се уређују прописима о спровођењу овог закона (у даљњем тексту: пропис о спровођењу).

(2) За поједина питања која нису уређена овим законом и прописом о спровођењу примјењиваће се одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07 и 93/09).

Члан 17.

(Покретање поступка)

(1) Поступак за признање патента покреће се подношењем Институту пријаве за признање патента (у даљњем тексту: пријава), у складу са овим законом и на начин прописан прописом о спровођењу.

(2) Пријаве се узимају у поступак испитивања према редослиједу њиховог подношења.

(3) Изузетно од одредбе става (2) овог члана, пријава се може испитивати по хитном поступку у случају судског или другог спора у којем завршетак поступка по пријави представља рјешење претходног питања.

(4) Институт ће спровести хитно испитивање на основу поднесеног образложеног захтјева са доказима.

Члан 18.
(Јединство проналаска)

(1) За сваки проналазак се подноси посебна пријава.

(2) Једном пријавом може се захтијевати заштита за више проналазака само ако су ти проналасци међусобно тако повезани да остварују јединствену проналазачку замисао (јединство проналаска).

Члан 19.
(Језик пријаве патента)

(1) Пријава патента мора бити састављена на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

(2) Ако је текст пријаве поднесен на страном језику, Институту мора да буде достављен превод текста пријаве на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

Члан 20.
(Садржај пријаве патента)

(1) Пријава патента мора да садржи:

- а) захтјев за признање патента,
- б) опис проналаска,
- ц) један или више патентних захтјева,
- д) цртеже на које се позивају опис проналаска и патентни захтјеви,
- е) сажетак.

(2) Захтјев из става (1) тачка а) овог члана мора да садржи:

- а) изричиту назнаку да се захтијева признање патента,
- б) назив проналаска који одражава његову суштину,
- ц) податке о подносиоцу пријаве,

д) податке о проналазачу, односно напомену да проналазач не жели да буде наведен у пријави.

(3) Проналазак се мора описом из става (1) тачка б) овог члана открити на начин довољно јасан и детаљан, тако да га стручњак из одговарајуће области може извести. Ако се проналазак односи на живи биолошки материјал и ако га није могуће примијенити на основу описа проналаска, сматраће се да опис проналаска испуњава услов из овог става ако је узорак природно обновљивог живог биолошког материјала депонован у надлежној установи најкасније на датум подношења пријаве патента. Под надлежном установом из овог става подразумијева се установа која је одређена на основу Будимпештанског споразума о признању депозита микроорганизама с циљем поступка патентовања, закљученог 1977. године, ревидираног 1980. године.

(4) Патентним захтјевима из става (1) тачка ц) овог члана одређују се обим и предмет заштите проналаска. Они морају бити јасни, сажети и у потпуности поткријепљени описом проналаска и цртежима ако постоје. Патентни захтјеви могу бити независни и зависни. Независни патентни захтјеви садржавају нова битна обиљежја проналаска. Зависни патентни захтјеви садржавају специфична обиљежја проналаска који је одређен у независном или другом зависном патентном захтјеву.

(5) Сажетак из става (1) тачка е) овог члана је кратак садржај суштине проналаска који служи искључиво у сврху техничког информисања и нема утицаја на обим тражене заштите.

(6) Сматра се да је пријава патента уредна ако удовољава условима из става (1) овог члана.

(7) Састојци пријаве патента наведени у ставу (1) тач. б) до е) овог члана сматрају се текстом пријаве.

(8) Састојци из става (1) овог члана и додаци који се достављају уз пријаву подnose се на начин и у броју примјерака који су одређени прописом о спровођењу.

Члан 21. (Изјава проналазача)

(1) Ако проналазач не жели да његово име буде наведено у захтјеву за признање патента, као ни у другим актима прописаним овим законом, подносилац пријаве је дужан уз захтјев за признање патента, а најкасније у року од три мјесеца од датума подношења пријаве, доставити Институту писану изјаву проналазача о томе.

(2) Проналазач може током поступка, а најкасније до објављивања пријаве патента, повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, као ни у другим исправама прописаним овим законом.

Члан 22.
(Датум подношења пријаве)

За признање датума подношења пријаве потребно је да пријава поднесена Институту на тај датум садржи сљедеће:

- а) изричиту назнаку да се захтијева признање патента,
- б) податке о подносиоцу пријаве,
- ц) дио пријаве који на први поглед изгледа као опис проналаска, иако тај опис не задовољава све услове прописане овим законом и прописом о спровођењу.

Члан 23.
(Раздвајање пријаве)

- (1) Подносилац пријаве може сâм или на захтјев Института подијелити предмет пријаве патента којој је утврђен датум подношења (првобитна пријава) на двије или више пријава (издвојена пријава) и на основу сваке од њих наставити самостални поступак, о чему Институт доноси закључак.
- (2) Предмет заштите издвојене пријаве не смије излазити ван обима заштите првобитно поднесене пријаве.
- (3) Подјела првобитне пријаве патента дозвољена је до доношења рјешења о захтјеву за признање патента.
- (4) Издвојена пријава задржава датум подношења првобитне пријаве и, ако за то има основа у смислу одредбе члана 24. овог закона, ужива право првенства првобитне пријаве патента.

Члан 24.
(Право првенства)

- (1) Од датума који је утврђен као датум подношења пријаве патента из члана 22. овог закона, под условом да је пријава објављена у складу са одредбама члана 37. овог закона, подносилац пријаве има право првенства у погледу сваког другог подносиоца који за исти проналазак поднесе пријаву касније.
- (2) Првенство вриједи од датума подношења пријаве патента Институту, осим у случају кад су задовољени услови за признање права првенства из члана 25. овог закона.

Члан 25.
(Унијско право првенства)

(1) Сваком физичком или правном лицу које у некој држави чланици Париске уније за заштиту индустријске својине (у даљњем тексту: Париска унија), односно држави чланици Свјетске трговинске организације (у даљњем тексту: СТО), поднесе уредну пријаву за исти проналазак признаће се право првенства у Босни и Херцеговини, ако то затражи у року од дванаест мјесеци рачунајући од дана подношења прве пријаве.

(2) Уредном пријавом из става (1) овог члана сматра се пријава чији је датум подношења утврђен у складу са националним законодавством државе чланице Париске уније или чланице СТО-а у којој је поднесена, или у складу са међународним уговором закљученим између држава чланица без обзира на њену каснију правну судбину.

(3) Каснија пријава патента која је поднесена у истој или за исту државу сматраће се првом пријавом за потребе утврђивања права првенства у оном дијелу који се односи на предмет проналаска прве пријаве ако је на датум подношења касније пријаве прва пријава, која је служила за утврђивање права првенства, повучена, одбијена или одбачена прије него што је постала доступна јавности и није произвела никакве правне учинке. Прва пријава патента не може више да служи као основ за захтијевање права првенства.

Члан 26.
(Захтјев за признање права првенства)

(1) Подносилац пријаве патента који се у Босни и Херцеговини намјерава користити правом првенства из члана 25. овог закона дужан је да Институту поднесе:

а) захтјев за признање права првенства који садржава битне податке о првој пријави чије се првенство захтијева (број и датум подношења пријаве, државу чланицу Париске уније или чланицу СТО-а у којој је или за коју је пријава поднесена) најкасније до истека рока од два мјесеца од датума подношења пријаве у Босни и Херцеговини и

б) препис прве пријаве овјерен од надлежног органа државе чланице Париске уније или чланице СТО-а у којој је или за коју је пријава поднесена најкасније до истека рока од три мјесеца од датума подношења захтјева за признање права првенства, или четири мјесеца од датума подношења пријаве патента у Босни и Херцеговини, или шеснаест мјесеци од најранијег датума захтијеваних првенстава, зависно од тога који од наведених рокова раније истиче.

(2) Ако је пријава патента за коју се захтијева право првенства из прве пријаве поднесена на датум који је каснији од датума на који истиче период првенства из члана 25. став (1) овог закона, подносилац пријаве патента може поднијети захтјев за обнављање права првенства.

(3) Захтјев из става (2) овог члана може се поднијети у року од два мјесеца од датума истицања периода првенства.

(4) Институт ће усвојити захтјев за обнављање права првенства под условом да подносилац:

а) наведе разлоге који потврђују да је до пропуштања рока у којем се признаје период првенства дошло упркос дужној пажњи коју су захтијевале околности и

б) плати таксе и трошкове поступка из члана 15. овог закона.

(5) Институт обавјештава подносиоца о разлозима због којих захтјев за обнављање права првенства намјерава да одбије у потпуности или дјелимично, те га позива да се у року од мјесец дана од дана примања позива изјасни о тим разлозима.

Члан 27.

(Исправка или допуна захтјева за признање права првенства)

(1) Подносилац пријаве патента може поднијети захтјев за исправку или допуну захтјева за признање права првенства у року од шеснаест мјесеци од датума права првенства или, ако би исправка или допуна проузроковала промјену датума права првенства, у року од шеснаест мјесеци од тако промијењеног датума првенства, које год од шеснаестомјесечног периода истиче прије, под условом да је такав захтјев поднесен у року од четири мјесеца од датума подношења пријаве патента.

(2) Уз захтјев из става (1) овог члана подносилац је дужан да плати таксе и трошкове поступка из члана 15. овог закона. Ако у прописаном року подносилац не плати таксе и трошкове поступка, захтјев се одбацује закључком.

(3) Ако је ради исправке или допуне захтјева за признање права првенства промијењен датум права првенства које се захтијева, рокови се рачунају од промијењеног датума првенства.

Члан 28.

(Ограничења при признању права првенства)

Захтјеви из члана 26. став (2) и члана 27. став (1) овог закона не могу се поднијети након што је подносилац пријаве патента поднио захтјев за објављивање пријаве у складу са чланом 37. став (2) овог закона, осим ако је такав захтјев за објављивање повучен прије завршетка техничких припрема за објављивање пријаве.

Члан 29.

(Захтјев за признање вишеструког права првенства)

Подносилац пријаве може захтијевати признање вишеструког права првенства на основу више раније поднесених пријава у једној или више земаља чланица Париске уније или СТО-а под условима из члана 25. овог закона.

Члан 30.

(Обиљежја проналаска на које се односи захтјев за признање права првенства)

(1) Захтјев за признање права првенства може се односити само на она обиљежја проналаска која су садржана у првој пријави или пријавама чије се првенство захтијева.

(2) Ако се поједина обиљежја проналаска на које се односи захтјев за признање права првенства не налазе у патентним захтјевима садржаним у првој пријави, односно пријавама, право првенства ће се признати ако се та обиљежја могу утврдити из свих саставних дијелова пријаве.

Члан 31.

(Датум признатог права првенства)

Приликом примјене одредаба члана 8. ст. (2) и (3) и члана 24. став (1) овог закона, као датум подношења пријаве патента Институту сматра се датум признатог права првенства.

ГЛАВА I - ФОРМАЛНО ИСПИТИВАЊЕ ПРИЈАВЕ

Члан 32.

(Поступак по пријави након подношења)

(1) Након примања пријаве патента Институт испитује:

а) да ли пријава испуњава услове за признање датума подношења из члана 22. овог закона,

б) да ли су плаћени такса и трошкови поступка за подношење пријаве у складу са чланом 15. овог закона за подношење пријаве,

ц) да ли је поднесен превод пријаве на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини, ако је пријава састављена на страном језику,

д) да ли су поднесени цртежи из члана 20. став (1) тачка д) овог закона,

е) да ли заступа подносиоца пријаве из члана 5. став (3) овог закона лице које може да се бави заступањем у складу са чланом 5. став (1) овог закона.

(2) Ако пријава не испуњава услове за признање датума подношења из члана 22. овог закона, Институт позива подносиоца да у року од мјесец дана од дана примања позива уклони недостатке изричито наведене у позиву.

(3) Ако подносилац не поступи у складу са позивом Института у року из става (2) овог члана, пријава патента се одбацује закључком.

(4) Ако подносилац уклони недостатке у року из става (2) овог члана, Институт доноси закључак којим се датум примања захтијеваних исправки утврђује као датум подношења пријаве патента.

(5) Кад се у пријави патента позива на цртеже који нису садржани у пријави, Институт позива подносиоца пријаве да достави цртеже у року од мјесец дана од дана примања позива. Ако подносилац поступи по позиву Института, датумом подношења пријаве сматраће се датум када Институт заприми цртеже. Ако цртежи не буду достављени, сматраће се да се подносилац пријаве на њих није ни позвао.

(6) Институт позива подносиоца пријаве који није платио таксу и трошкове поступка, односно није доставио превод пријаве патента на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини, да те недостатке уклони у року од мјесец дана од дана примања позива.

(7) На образложени захтјев подносиоца пријаве Институт може продужити рокове прописане овим чланом за период који сматра оправданим, али не више од три мјесеца.

(8) Ако подносилац не поступи по позиву Института из члана 6. овог закона, пријава патента којој је утврђен датум подношења сматраће се повученом, о чему се доноси посебан закључак о обустављању поступка.

Члан 33.

(Упис пријаве у регистар)

(1) Пријава патента којој је закључком утврђен датум подношења уписује се у Регистар пријава патената, који у електронској форми води Институт.

(2) Ако утврди да је у Регистар из става (1) овог члана уписана пријава која не испуњава услове из члана 22. став (1) овога закона, Институт ће о брисању такве пријаве из Регистра одлучити закључком.

(3) Садржај и начин вођења Регистра пријава патената ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 34.

(Увјерење о праву првенства)

(1) На захтјев подносиоца пријаве Институт издаје увјерење о праву првенства пријаве.

(2) Услови и поступак издавања, те садржај увјерења из става (1) овог члана ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 35.

(Испитивање претпоставки за објављивање пријаве патента)

(1) Испитивањем претпоставки за објављивање пријаве патента утврђује се да ли пријава испуњава сљедеће услове:

а) да ли садржава све дијелове из члана 20. овог закона састављене на прописани начин и потребне додатке прописане овим законом,

б) да ли је назначен проналазач,

ц) да ли је поднесен уредан захтјев за признање права првенства у смислу члана 24. овог закона, ако је признање права првенства захтијевано.

(2) Ако се спроведеним испитивањем утврди да нису испуњени услови из става (1) овог члана, Институт позива подносиоца да у примјереном року уклони недостатке изричито наведене у позиву. Тај рок не може бити краћи од једног, нити дужи од три мјесеца од дана примања позива.

(3) На образложени захтјев подносиоца пријаве Институт може продужити рок из става (2) овог члана за вријеме које сматра оправданим.

(4) Ако подносилац у одређеном року не уклони недостатке из става (1) овог члана, Институт доноси закључак о одбацивању пријаве патента.

(5) Институт неће признати право првенства ако подносилац не поступи у складу са позивом из става (2) овог члана у погледу уређивања захтјева за право првенства.

Члан 36.

(Накнадне измјене у пријави)

(1) Пријава патента којој је утврђен датум подношења не може се накнадно измијенити проширењем обима заштите предмета пријаве.

(2) Измјене и допуне података садржаних у пријави којима се не проширује обим заштите могу се вршити до окончања поступка.

Члан 37.

(Начин и садржај објављивања пријаве патента)

(1) Пријава патента, за коју је испитивањем утврђено да испуњава све услове из члана 35. овог закона, о чему Институт доноси закључак, објављује се у "Службеном гласнику Института" (у даљњем тексту: службено гласило) након истека 18 мјесеци од датума подношења, односно од датума признатог права првенства, чиме постаје доступна јавности.

(2) Пријава патента из става (1) овог члана може се објавити на захтјев подносиоца и прије истека наведеног рока, али не прије истека рока од три мјесеца од датума подношења Институту.

(3) Пријава патента која је, упркос томе што је била повучена или се сматрала повученом, објављена или на неки други начин од Института учињена доступном јавности не улази у стање технике.

(4) Садржај објављивања пријаве патента ближе се уређује прописом о спровођењу.

ГЛАВА II - ПОСТУПАК НАКОН ОБЈАВЉИВАЊА ПРИЈАВЕ ПАТЕНТА

Члан 38. (Захтјеви)

(1) Подносилац може, у року од шест мјесеци од датума објављивања пријаве патента у службеном гласилу, поднијети захтјев за:

- а) признање патента спровођењем поступка потпуног испитивања пријаве патента, или
- б) признање патента на основу прихваћених поднесених резултата потпуног испитивања пријаве патента,
- ц) одгађање спровођења поступка потпуног испитивања пријаве патента и додјелу консензуалног патента.

(2) Ако у прописаном року није поднесен један од захтјева из става (1) овог члана те плаћени такса и трошкови поступка у складу са чланом 15. овог закона, пријава патента сматра се повученом и Институт доноси закључак о обустављању поступка за признање патента.

(3) Садржај захтјева из става (1) овог члана ближе се уређује прописом о спровођењу.

Члан 39. (Поступак потпуног испитивања)

(1) Потпуним испитивањем пријаве патента утврђује се да ли проналазак испуњава све услове за признање патента, тј. да ли је предмет пријаве проналазак:

- а) који није искључен из заштите патентом у складу са чланом 6. став (6), односно чланом 7. овог закона,
- б) који је у складу са правилом о јединству проналаска из члана 18. овог закона,
- ц) који је у пријави откривен у складу са чланом 20. став (3) овог закона,
- д) који је нов у складу са чл. 8. и 9. овог закона, има инвентивни ниво у складу са чланом 10. овог закона и који је индустријски примјенив у складу са чланом 11. овог закона.

(2) Поступак потпуног испитивања пријаве из става (1) овог члана Институт може спровести у потпуности или дјелимично, у правилу, у сарадњи са патентним канцеларијама из члана 32. Уговора о сарадњи у области патената (ПЦТ), као и патентним канцеларијама других земаља које спроводе поступак потпуног испитивања и с којима Институт о томе има склопљен уговор о сарадњи.

Члан 40.

(Подношење резултата потпуног испитивања признатог патента)

(1) Захтјев за признање патента прихватањем резултата потпуног испитивања признатог патента у складу са чланом 38. став (1) тачка б) овог закона може се поднијети само ако је пријава патента за исти проналазак поднесена једном или већем броју патентних канцеларија.

(2) Канцеларије из става (1) овог члана су канцеларије које спроводе поступак потпуног испитивања, с којима у тренутку подношења захтјева из члана 38. став (1) тачка б) овог закона Институт о томе има потписан уговор о сарадњи, те државне и међудржавне канцеларије које на основу члана 32. Уговора о сарадњи у области патената (ПЦТ) имају статус овлашћеног органа за међународно претходно испитивање међународних пријава патената.

(3) Подносилац захтјева из члана 38. став (1) тачка б) овог закона обавезан је да уз захтјев приложи потписану изјаву да ће доказ о резултату поступка потпуног испитивања спроведеног у једној од канцеларија из става (2) овог члана доставити у року од шест мјесеци од дана признања патента од канцеларије из става (2) овог члана, а најкасније пет година од датума подношења захтјева из члана 38. став (1) тачка б) овог закона.

(4) На основу образложеног захтјева подносиоца пријаве и приложених доказа, Институт може рок из става (3) овог члана продужити.

(5) Ако подносилац пријаве у прописаном року не достави резултате спроведеног поступка потпуног испитивања који су Институту довољни за доношење рјешења у погледу захтјева за признање патента, пријава се сматра повученом и Институт доноси закључак о обустављању поступка.

(6) Институт доноси рјешење по захтјеву за признање патента ако су испуњени услови из члана 39. став (1) овог закона на основу узимања у обзир достављених резултата поступка потпуног испитивања.

(7) Документа која подносилац треба да достави као доказ о резултату поступка потпуног испитивања који спроводе канцеларије из става (2) овог члана ближе се одређују прописом о спровођењу.

Члан 41.

(Консензуални патент)

(1) Захтјев за додјелу консензуалног патента из члана 38. став (1) тачка ц) овог закона објављује се у службеном гласилу.

(2) Начин и садржај објаве из става (1) овог члана ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 42.

(Приговор на захтјев за додјелу консензуалног патента)

- (1) Свако физичко или правно лице може у року од шест мјесеци након објављивања захтјева из члана 41. овог закона Институту поднијети приговор против додјеле консензуалног патента, или поднијети захтјев Институту за спровођење поступка потпуног испитивања у складу са чланом 39. овог закона.
- (2) Приговору из става (1) овог члана прилаже се доказ о плаћеним трошковима поступка за приговор, који износи једну трећину трошкова поступка потпуног испитивања, у складу са чланом 15. овог закона.
- (3) Захтјеву за спровођење поступка потпуног испитивања из става (1) овог члана прилаже се доказ о плаћеним трошковима поступка за спровођење поступка потпуног испитивања, у складу са чланом 15. овог закона.
- (4) Ако је поднесен приговор на захтјев за додјелу консензуалног патента или захтјев за спровођење поступка потпуног испитивања и ако су за њих плаћене прописане таксе и трошкови поступка, Институт о томе без одгађања обавјештава подносиоца захтјева за признање консензуалног патента.
- (5) Подносилац захтјева за додјелу консензуалног патента може у року од шест мјесеци од примања обавјештења о приговору поднесеном у складу са ставом (1) овог члана поднијети захтјев за признање патента спровођењем поступка потпуног испитивања у складу са чланом 39. став (1) тачка а) овог закона, при чему је дужан да плати разлику између уплаћене таксе за подношење приговора и таксе прописане за спровођење поступка потпуног испитивања, у складу са чланом 15. овог закона.
- (6) Ако подносилац захтјева за додјелу консензуалног патента не поступи у складу са ставом (5) овог члана, Институт ће одбацити пријаву патента закључком.
- (7) За све вријеме трајања консензуалног патента, његов носилац, као и свако друго физичко или правно лице могу поднијети захтјев за спровођење поступка потпуног испитивања наведене пријаве патента, а поступак се спроводи у складу са чланом 39. овог закона под условом да су плаћени такса и трошкови поступка у складу са чланом 15. овог закона.
- (8) Садржај приговора из става (1) овог члана ближе се уређује прописом о спровођењу.

Члан 43.

(Одбијање захтјева за признање патента)

- (1) Захтјев за признање патента одбија се ако је:
  - а) спровођењем поступка из чл. 39. и 40. овог закона утврђено да пријава патента не испуњава услове за признање патента из члана 39. став (1) овог закона, или

б) утврђено на први поглед да захтјев за признање консензуалног патента не испуњава услове из члана 39. став (1) тач. а), б) и ц) овог закона, у којим случајевима Институт у писаној форми извјештава подносиоца пријаве о разлозима због којих се патент не може признати и позива га да се у писаној форми изјасни о наведеним разлозима у одређеном року, који не може бити краћи од мјесец дана, нити дужи од два мјесеца од дана примања позива.

(2) Рок из става (1) овог члана Институт може продужити на образложени захтјев подносиоца пријаве, али не дуже од 90 дана.

(3) Ако подносилац пријаве не поступи у складу са позивом из става (1) овог члана, Институт доноси рјешење о одбијању патента.

Члан 44.

(Признање патента, односно додјела консензуалног патента)

(1) Институт доноси рјешење о признању патента, односно консензуалног патента ако пријава патента, односно консензуалног патента:

а) испуњава све услове за признање патента из члана 39. став (1) овог закона, или

б) испуњава услове из члана 39. став (1) тач. а), б) и ц) овог закона за додјелу консензуалног патента и ако није поднесен приговор у складу са чланом 42. овог закона.

(2) Институт доставља подносиоцу текст пријаве патента за коју намјерава признати патент и позива га да у року од мјесец дана од дана пријема позива поднесе писано одређење на достављени текст патентних захтјева.

(3) Ако подносилац у року из става (2) овог члана не поступи у складу са позивом, сматра се као да је доставио одређење о слагању са достављеним текстом и Институт доноси рјешење о признању патента.

(4) Ако подносилац пријаве патента благовремено достави Институту писано одређење о неслагању са текстом пријаве из става (2) овог члана, обавезан је да наведе разлоге и Институту достави свој предлог измијењеног текста патентних захтјева.

(5) Ако Институт прихвати разлоге подносиоца и измијењени текст патентних захтјева из става (4) овог члана, доноси рјешење о признању патента према тексту патентних захтјева које је прихватио.

(6) Институт доноси рјешење из ст. (3) и (5) овог члана под условом да су плаћени таксе и трошкови поступка у складу са чланом 15. овог закона за: одржавање патента и штампање објављивања патента.

Члан 45.
(Уписивање патента у регистар)

- (1) Подаци из рјешења о признању патента, односно додјели консензуалног патента, с датумом доношења рјешења уписују се у Регистар патената, који у електронској форми води Институт.
- (2) Подаци из рјешења о одбијању пријаве патента уписују се у Регистар пријава патената.
- (3) Садржај и начин вођења Регистра патената уређују се прописом о спровођењу.

Члан 46.
(Исправа о патенту)

- (1) Носиоцу патента издаје се исправа о патенту, а носиоцу консензуалног патента издаје се исправа о консензуалном патенту.
- (2) Исправа из става (1) овог члана издаје се на захтјев носиоца и по уплати трошкова поступка.
- (3) Садржај и облик исправе из става (1) овог члана ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 47.
(Патентни спис)

- (1) Носиоцу патента издаје се патентни спис, који се за консензуални патент означава називом: спис консензуалног патента.
- (2) Спис из става (1) овог члана издаје се на захтјев носиоца и по уплати трошкова поступка.
- (3) Садржај и облик списка из става (1) овог члана ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 48.
(Објављивање податка о признању патента)

- (1) Податак о признатом патенту, односно додијељеном консензуалном патенту објављује се у службеном гласилу. Рјешење о признању патента, односно додјели консензуалног патента има учинак од датума објављивања податка о признатом патенту, односно додјели консензуалног патента.
- (2) Садржај објаве из става (1) овог члана ближе се уређује прописом о спровођењу.

ГЛАВА III - НАСТАВАК ПОСТУПКА И ПОНОВНО УСПОСТАВЉАЊЕ ПРАВА

Члан 49. (Наставак поступка)

(1) Ако је подносилац пријаве или носилац патента, односно консензуалног патента пропустио да у року прописаним овим законом изврши неку радњу у поступку пред Институтом, чега је директна посљедица губитак права из пријаве патента или патента, односно консензуалног патента, може поднијети захтјев за наставак поступка. Институт ће дозволити наставак поступка под условом да подносилац:

а) поднесе захтјев за наставак поступка и изврши све пропуштене радње у року из става (2) овог члана,

б) уплати таксу и трошкове поступка у складу са чланом 15. овог закона.

(2) Рок за подношење захтјева, односно извршење пропуштених радњи из става (1) овог члана не може бити дужи од два мјесеца од датума истека рока прописаног овим законом и настанка правних посљедица из става (1) овог члана.

(3) Ако пропуштене радње нису извршене у року из става (2) овог члана, или ако нису плаћене таксе и трошкови поступка из члана 15. овог закона, сматраће се да захтјев за наставак поступка није ни поднесен, о чему Институт доноси закључак.

(4) Захтјев за наставак поступка не може се поднијети ако је пропуштен рок:

а) из става (2) овог члана,

б) за подношење захтјева из чл. 26. и 27. овог закона,

ц) за подношење приједлога из члана 50. овог закона,

д) за све радње у жалбеном поступку,

е) за све радње у поступцима пред Институтом у којима учествује више странака.

(5) Садржај захтјева, услови и поступак по захтјеву из става (1) овог члана ближе се уређују прописима о спровођењу.

Члан 50. (Поновно успостављање права)

(1) Ако је подносилац пријаве или носилац патента, односно консензуалног патента, и поред дужне пажње коју су захтијевале околности, пропустио у року прописаном овим законом да изврши неку радњу у поступку пред Институтом, чега је директна посљедица губитак права из пријаве патента или патента, односно консензуалног патента, Институт ће дозволити поновно успостављање права под условом да подносилац:

а) поднесе приједлог за поновно успостављање права,

б) изнесе околности због којих је био спријечен да у року изврши пропуштenu радњу,

ц) уплати таксу и трошкове поступка у складу са чланом 15. овог закона.

О допуштењу за поновно успостављање права Институт доноси закључак.

(2) Приједлог за поновно успостављање права подноси се у року од три мјесеца, рачунајући од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је подносилац касније сазнао за пропуштање, онда од дана кад је то сазнао.

(3) Након истека године дана од датума пропуштања рока, приједлог из става (1) овог члана не може се поднијети.

(4) Ако Институт утврди да је приједлог из става (1) овог члана неоправдан, те намјерава да га одбије у цјелини или дјелимично, о разлозима одбијања претходно обавјештава подносиоца приједлога, те га позива да се у року од мјесец дана од дана примања позива изјасни о тим разлозима. О одбијању приједлога за поновно успостављање права Институт доноси закључак.

(5) Приједлог за поновно успостављање права не може се поднијети услед пропуштања рока за сљедеће радње:

а) подношење приједлога из става (1) овог члана,

б) подношење захтјева за продужење рока,

ц) подношење захтјева из чл. 26. и 27. овог закона,

д) подношење једног од захтјева из члана 38. овог закона,

е) подношење приговора из члана 42. став (3) овог закона,

ф) подношење захтјева из члана 49. овог закона,

г) подношење превода из члана 32. овог закона,

х) за све радње у жалбеном поступку,

и) све радње у поступцима пред Институтом у којима учествује више странака.

(6) Свако лице које је у доброј вјери искоришћавало или обавило стварне и озбиљне припреме за искоришћавање проналаска који је предмет објављене пријаве, у периоду између губитка права из става (1) овог члана и објављивања податка о прихватању предлога за поновно успостављање права, може без обавезе плаћања накнаде штете наставити такво искоришћавање ради сопственог пословања и потреба у вези са таквим пословањем.

(7) Садржај приједлога, услови и поступак по приједлогу из става (1) овог члана, као и објављивање податка о поновном успостављању права ближе се уређују прописом о спровођењу.

ГЛАВА IV - УПИСИВАЊЕ ПРОМЈЕНЕ, ИЗВОД, УВИД У СПИС, ИСПРАВКА ГРЕШКЕ

Члан 51.

(Уписивање промјене у регистар)

(1) О захтјеву странке за уписивање промјене у Регистар пријава патената, односно Регистар патената, Институт одлучује рјешењем.

(2) Уписана промјена која се односи на објављену пријаву патента и на патент објављује се у службеном гласилу.

(3) Поступак уписивања промјене у регистар Института и њихово објављивање у службеном гласилу, те плаћање такси и трошкова поступка ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 52.

(Извод из регистра)

(1) На захтјев физичког или правног лица Институт издаје извод из Регистра пријава патената, односно Регистра патената.

(2) Начин издавања и садржај извода ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 53.

(Увид у спис)

(1) На захтјев физичког или правног лица Институт ће учинити доступним затражене текстове објављених пријава патената, као и патентне списе.

(2) Институт може прије објављивања пријаве патента у службеном гласилу заинтересованом физичком и правном лицу, на његов захтјев, доставити сљедеће податке: број пријаве, податке о подносиоцу пријаве, назив проналаска, те датум подношења пријаве, односно, у случају да је затражено право првенства, назнаку о држави или организацији којој је поднесена прва пријава с њеним бројем и датумом подношења.

(3) Састојци патентног списка, те начин и садржај пружања ових услуга, као и накнада трошкова уређују се прописом о спровођењу.

Члан 54.

(Исправка погрешке у документима)

(1) Језичке грешке, грешке у писању, као и друге сличне неисправности у документима исправиће се на захтјев подносиоца пријаве, носиоца патента, односно носиоца консензуалног патента, или по службеној дужности, о чему Институт доноси закључак.

(2) Поступак исправке грешке, објављивање одређене исправке у службеном гласилу, те плаћање такси и трошкова поступка ближе се уређују прописом о спровођењу.

ДИО ПЕТИ - ТРАЈАЊЕ, ОДРЖАВАЊЕ И ПРЕСТАНАК ПАТЕНТА

Члан 55. (Трајање патента)

- (1) Патент траје 20 година, рачунајући од датума подношења пријаве патента.
- (2) Консензуални патент траје 10 година, рачунајући од датума подношења пријаве.

Члан 56. (Одржавање патента)

- (1) За одржавање права из пријаве и признатог патента, односно консензуалног патента плаћају се прописана годишња такса и трошкови поступка на начин прописан посебним прописом.
- (2) Годишња такса и трошкови поступка из става (1) овог члана плаћају се за трећу и сваку сљедећу годину, рачунајући од датума подношења пријаве.
- (3) Годишња такса и трошкови поступка из става (1) овог члана за поједину годину треба да буду плаћени у року који доспијева прије истека године која претходи.
- (4) Ако носилац патента, односно консензуалног патента не плати таксу и трошкове поступка у складу са ставом (2), а у року из става (3) овог члана, може да их плати увећане за 50% у додатном року од шест мјесеци.
- (5) Институт ће обавијестити носиоца патента, односно консензуалног патента, као и подносиоца пријаве о пропуштању рока за плаћање годишње таксе и трошкова поступка за одржавање патента и права из пријаве патента с навођењем посљедица њиховог неплаћања, те на могућност плаћања у додатном року према ставу (4) овог члана.
- (6) Годишње таксе и трошкови поступка из става (1) овог члана не могу се уредно платити раније од годину дана прије њиховог доспијећа на наплату.
- (7) Ако подносилац пријаве патента благовремено не плати прописану таксу и трошкове поступка за одржавање права из пријаве, Институт доноси закључак о одбацивању пријаве.

Члан 57. (Разлози за престанак патента)

- (1) Ако носилац патента, односно консензуалног патента уредно не плати прописану таксу и трошкове поступка за одржавање патента, односно консензуалног патента, он престаје сљедећег дана од дана истека рока за плаћање из члана 56. став (3) овог закона.

(2) Носилац патента, односно консензуалног патента може се одрећи патента у цјелини или дјелимично писаном изјавом, о чему Институт доноси закључак. Учинци изјаве о одрицању наступају сљедећег дана од дана достављања изјаве Институту.

(3) Ако је у Регистру патената уписано одређено право у корист трећег лица, носилац патента, односно консензуалног патента не може се одрећи патента без претходно овјерене писане сагласности тог лица.

(4) Одрицање од патента, односно консензуалног патента уписује се у Регистар патената и податак о томе се објављује у службеном гласилу.

(5) Патент, односно консензуални патент престаје даном смрти носиоца, односно даном губитка статуса правног лица, осим ако је прешао на наследнике, односно правне сљеднике. Ова одредба аналогно се примјењује и на свјedoцбу о додатној заштити из члана 58. став (1) овог закона.

ДИО ШЕСТИ - СВЈЕДОЦБА О ДОДАТНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 58. (Појам)

(1) Свјedoцба о додатној заштити може се издати у случају када је основни патент признат за лијек намијењен људима или животињама или за средство за заштиту биља, за чије стављање у промет је потребно претходно одобрење надлежног органа.

(2) Основни патент је патент који је носилац одредио у поступку за добијање свјedoцбе о додатној заштити и којим се штити производ као такав или поступак за добијање или примјену производа.

(3) Поступак по захтјеву за издавање свјedoцбе о додатној заштити ближе ће се уредити прописом о спровођењу.

Члан 59. (Предмет и учинци заштите)

(1) Предмет заштите свјedoцбом је само производ обухваћен одобрењем за стављање у промет лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља, и то за сваку примјену тог производа као лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља која је била одобрена прије престанка важења свјedoцбе.

(2) Учинци свјedoцбе наступају одмах након законског истека рока трајања основног патента.

(3) Свјedoцба о додатној заштити носиоцу обезбјеђује иста права која произлазе из патента и, аналогно, та су права подложна истим ограничењима.

Члан 60.
(Услови за стицање)

Свједоцба се издаје на захтјев носиоца основног патента ако су на дан подношења захтјева за издавање свједоцбе испуњени сљедећи услови:

- а) да је лијек намијењен људима или животињама, односно средство за заштиту биља заштићено основним патентом који је на снази,
- б) да је издато одобрење за стављање у промет лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља, и да је оно на снази,
- ц) да основни патент за лијек намијењен људима или животињама, односно средство за заштиту биља није већ био предмет свједоцбе,
- д) да је пријава за основни патент поднесена у Босни и Херцеговини након 27. августа 2002. године,
- е) да је прво одобрење за стављање у промет лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља издато након датума одређеног за примјену овог закона.

Члан 61.
(Рок за подношење захтјева)

Захтјев за издавање свједоцбе подноси се Институту у року од шест мјесеци од датума издавања одобрења из члана 60. тачка б) овог закона за стављање у промет лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља, а ако је одобрење издато прије признања основног патента, у року од шест мјесеци од датума објављивања податка о признању патента из члана 48. овог закона.

Члан 62.
(Трајање заштите)

- (1) Права стечена свједоцбом могу трајати онолики временски период колико је протекло од датума подношења пријаве основног патента до дана издавања првог одобрења за стављање у промет лијека намијењеног људима или животињама, односно средства за заштиту биља који је заштићен тим патентом, умањен за пет година.
- (2) Свједоцба може трајати најдуже пет година од њеног ступања на снагу.
- (3) Трајање свједоцбе одређено је рјешењем Института.

Члан 63.

(Објављивање и уписивање свједоцбе у регистар)

(1) Институт у службеном гласилу објављује податке о поднесеном захтјеву за издавање свједоцбе, доношењу рјешења о издавању свједоцбе, односно одбијању захтјева за издавање свједоцбе и о престанку важења свједоцбе. Подаци који се објављују ближе се уређују прописом о спровођењу.

(2) Подаци у вези са поступком по захтјеву за издавање свједоцбе, те о њеном трајању уписаће се у одговарајући регистар у складу са одредбама прописа о спровођењу.

Члан 64.

(Однос према консензуалном патенту)

Одредбе из чл. 58. до 63. овог закона не примјењују се на консензуални патент.

ДИО СЕДМИ - ПРОНАЛАЗАК СТВОРЕН У РАДНОМ ОДНОСУ

Члан 65.

(Проналазак створен у радном односу)

Право на подношење пријаве патената за проналазак створен у оквиру радног односа уређује се посебним прописом, општим актима послодавца или уговором о раду.

ДИО ОСМИ - САДРЖАЈ И ОБИМ ПАТЕНТА

Члан 66.

(Искључива права из патената)

(1) Без сагласности носиоца патената сваком другом лицу забрањено је да:

а) израђује, нуди на продају, продаје, употребљава, извози или увози и складишти у те сврхе производ који је израђен према заштићеном проналаску,

б) примјењује поступак који је предмет заштићеног проналаска или нуди његову примјену,

ц) нуди на продају, продаје, употребљава, извози или увози и складишти у те сврхе производ који је директно добијен поступком који је предмет заштићеног проналаска.

(2) Без сагласности носиоца патената сваком другом лицу забрањено је и нуђење и испоручивање производа (материје, смјесе, дијела уређаја) који чини битан елемент заштићеног проналаска лицима која нису овлашћена за искоришћавање тог изума, ако је понуђачу или испоручиоцу познато, или му је из околности случаја морало бити познато да је тај производ намијењен за стављање у функцију туђег заштићеног проналаска.

(3) Одредбе става (2) овог члана не примјењују се ако је производ који се нуди или испоручује уобичајен на тржишту, осим кад понуђач или испоручилац подстиче друга лица на предузимање радњи из става (1) овог члана.

(4) У недостатку доказа о супротном, сматраће се да је производ добијен заштићеним поступком ако је нов или ако је вјероватно да је производ добијен заштићеним поступком и да носилац патента није могао, упркос разумном труду, утврдити који је поступак стварно коришћен. Вјероватност да је производ добијен заштићеним поступком постоји нарочито кад је заштићени поступак једини познати поступак.

Члан 67.

(Искључива права с обзиром на патент из области биотехнологије)

(1) Ако је патентом заштићен биолошки материјал који садржи посебна обиљежја која из тог проналаска произлазе, искључива права из члана 66. ст. (1) и (2) овог закона односиће се и на било који биолошки материјал који је изведен из тог биолошког материјала расплођивањем или умножавањем у истовјетном или различитом облику са истовјетним обиљежјима.

(2) Ако је патентом заштићен поступак који омогућава производњу биолошког материјала који садржи посебна обиљежја која из проналаска произлазе, искључива права из члана 66. ст. (1) и (2) овог закона односиће се и на биолошки материјал добијен директно тим поступком, као и на било који биолошки материјал који је изведен из тог биолошког материјала расплођивањем или умножавањем у истовјетном или различитом облику са истовјетним обиљежјима.

(3) Ако је патентом заштићен производ који садржи или се састоји од генетичке информације, искључива права из члана 66. ст. (1) и (2) овог закона односиће се и на цјелокупан материјал у који је тај производ уграђен и у којем је генетичка информација садржана и обавља своју функцију, осим људског тијела, разних степена његовог обликовања и развоја, или једноставног открића једног од његових елемената, укључујући секвенцу или дјелимичну секвенцу гена.

Члан 68.

(Обим искључивих права)

(1) Обим искључивих права носилаца патента одређен је патентним захтјевима који су коначно прихваћени у поступку за признање патента, при чему ће опис и цртежи служити тумачењу патентних захтјева. Појмови коришћени у патентним захтјевима нису строго ограничени на дословно значење ријечи, нити ће се опис и цртежи узимати у обзир само ради разјашњавања нејасноћа у патентним захтјевима. Патентне захтјеве не треба схватити ни као упутства да се обим искључивих права може протезати на оно што би на основу описа и цртежа стручњак у области технике могао закључити да је намјеравани обим заштите.

(2) У временском периоду од датума објављивања пријаве патента до признања патента обим заштите одређен је патентним захтјевима из пријаве патента објављене у складу са овим законом, али патентом, онаквим какав је коначно признат или измијењен након спроведеног поступка поништења у којем је дјелимично поништен, ретроактивно се одређују права из пријаве патента под условом да обим заштите тиме није проширен.

Члан 69.

(Права из пријаве патента и права из консензуалног патента)

(1) Објављивањем пријаве у складу са чланом 37. овог закона подносилац пријаве патента стиче привремена права на основу којих може захтијевати накнаду штете од било које треће стране која је у периоду између датума објављивања пријаве патента и датума објављивања податка о признању патента искоришћавала проналазак супротно чл. 66. и 67. овог закона, што би након признања патента могло бити забрањено.

(2) Пријава патента која је одбијена, одбачена, повучена или се сматра повученом не производи учинке прописане одредбом става (1) овог члана.

(3) Носилац консензуалног патента има права из става (1) овог члана.

ГЛАВА I - ПРОМЕТ ПРАВА

Члан 70.

(Пренос права и лиценца)

(1) Патент може да буде предмет уговора о потпуном или дјелимичном преносу права, као и предмет уговора о лиценци.

(2) Уговором о лиценци уступа се право на искоришћавање заштићеног проналазак.

(3) Уговор о преносу права, као и уговор о лиценци закључују се уз услове и на начин који су прописани посебним прописима којима се уређује питање обавезних односа.

(4) За закључивање уговора о преносу права, као и уговора о лиценци потребан је пристанак свих носилаца права.

(5) Пренос права и лиценци има учинак према трећим лицима од датума уписа у Регистар пријава патената, односно Регистар патената.

(6) Упис лиценце у Регистар из става (5) овог члана врши се на захтјев једне од уговорних страна и објављује у службеном гласилу.

(7) Одредбе овога члана на одговарајући начин се примјењују и на закључивање уговора о преносу, као и уговора о лиценци, који за предмет имају права из пријаве патента, консензуалног патента и свјedoцбе о додатној заштити.

(8) Рјешење о одбијању захтјева за признање патента нема ретроактивни учинак на уговор о преносу права из пријаве, односно уговор о лиценци ако је и у мјери у којој је тај уговор извршен, осим ако је преносилац, односно давалац лиценце поступао несавјесно.

(9) Упис у Регистар и објављивање из става (6) овог члана ближе се уређују прописом о спровођењу.

Члан 71.
(Залога и пљенидба)

- (1) Патент може да буде предмет заложног права и предмет пљенидбе.
- (2) На захтјев заложног повјереника или заложног дужника заложно право се уписује у Регистар патената. Заснивање заложног права има учинак према трећима од датума уписа у Регистар патената.
- (3) Суд који спроводи пљенидбу по службеној дужности без одгађања обавјештава Институт о покренутој пљенидби на патенту ради уписивања пљенидбе у Регистар патената. Уписивање пљенидбе у Регистар патената спроводи се на терет пљениоца.
- (4) Одредбе овог члана на одговарајући начин примјењују се и на заснивање заложног права и пљенидбу на праву из пријаве патента, консензуалног патента и свјedoцбе о додатној заштити.

Члан 72.
(Стечај)

Када су патент, право из пријаве патента, консензуални патент или свјedoцба о додатној заштити дио стечајне масе, стечајни управитељ по службеној дужности обавјештава Институт о покренутом стечајном поступку ради уписивања стечаја у одговарајући регистар.

ГЛАВА II - ОГРАНИЧЕЊЕ УЧИНКА ПАТЕНТА

Члан 73.
(Изузеци од искључивих права)

Искључиво право носиоца патента не односи се на:

- а) радње којима се проналазак искоришћава у личне и некомерцијалне сврхе,
- б) радње које се предузимају у сврху истраживања и развоја, те опита који се односе на предмет заштићеног проналаска, укључујући радње потребне за добијање регистрације или одобрења за стављање на тржиште производа који је лијек намијењен људима или животињама или медицински производ,
- ц) директну и појединачну припрему лијека у апотеци на основу појединачног љекарског рецепта и на поступке који се односе на тако припремљени лијек.

Члан 74.
(Право раније употребе)

- (1) Патент не дејствује према лицу које је прије датума подношења или прије датума признатог права првенства пријаве патента у доброј вјери у Босни и Херцеговини и у оквиру својих привредних активности употребљавало или израђивало производ према

заштићеном проналаску, или је обавило стварне и озбиљне припреме за такво искоришћавање проналаска.

(2) Лице из става (1) овог члана има право да, без сагласности носиоца патента, настави искоришћавање проналаска у обиму у којем га је искоришћавало или припремило за искоришћавање до датума подношења пријаве патента за наведени проналазак.

(3) Право из става (2) овог члана може се пренијети или наслиједити само са процесом рада и производним погоном у којем је припремљено или започело искоришћавање проналаска.

Члан 75.

(Ограничење учинка с обзиром на патент у области биотехнологије)

(1) Искључива права која произлазе из одредбе члана 67. овога закона неће се односити на биолошки материјал добијен расплођивањем и умножавањем биолошког материјала који је на тржиште Босне и Херцеговине пустио носилац патента или уз његову сагласност, при чему расплођивање и умножавање нужно произлазе из примјене ради које је биолошки материјал стављен на тржиште, под условом да се добијени материјал касније не употребљава за даље расплођивање и умножавање.

(2) Изузетно од одредбе члана 67. овог закона, продајом или неким другим начином комерцијалне употребе материјала за умножавање биљака пољопривреднику од носиоца патента или уз његов пристанак, а у пољопривредне сврхе, пољопривредник стиче овлашћење да употреби производе своје бербе за расплођивање или за умножавање на свом пољопривредном имању.

(3) Изузетно од одредбе члана 67. овог закона, продајом или неким другим начином комерцијалне употребе бесплодне стоке или другог животињског репродукционог материјала пољопривреднику од носиоца патента или уз његов пристанак, пољопривредник стиче овлашћење да користи заштићену стоку у пољопривредне сврхе, чиме је уједно обухваћено и располагање животињом, односно другим животињским репродукционим материјалом ради обављања сопствених пољопривредних активности, али не и продаја у оквиру или у сврху комерцијалне репродукционе дјелатности.

Члан 76.

(Исцрпљење права)

Стављањем у промет носиоца патента, или уз његову изричиту сагласност, на подручју Босне и Херцеговине производа који је израђен према заштићеном проналаску, или производа који је директно добијен поступком који је предмет проналаска, исцрпљују се за подручје Босне и Херцеговине искључива права стечена патентом у погледу тог производа.

Члан 77.
(Возила у међународном саобраћају)

Употреба производа израђених према заштићеном проналаску у конструкцији или опреми пловних објеката, ваздухоплова или копненог возила које припада некој од држава чланица Париске уније или чланица СТО-а не сматра се повредом патента када се то превозно средство привремено или случајно нађе на територији Босне и Херцеговине под условом да уграђени производ служи искључиво за потребе тог превозног средства.

Члан 78.
(Ограничење учинка права из пријаве патента, консензуалног патента и свјedoцбе о додатној заштити)

Одредбе чл. 73. до 77. овог закона примјењују се кад је то могуће и на одговарајући начин и на права из пријаве патента, консензуални патент и свјedoцбу о додатној заштити.

Члан 79.
(Присилна лиценца)

(1) Ако носилац права одбија да уступи право на привредно искоришћавање заштићеног проналаска у Босни и Херцеговини или поставља неразумне услове за такво уступање а није предузео дјелотворне и озбиљне припреме за његово искоришћавање у Босни и Херцеговини, Суд Босне и Херцеговине, на захтјев заинтересованог лица, може да изда присилну лиценцу. У том случају носилац права мора у најкраћем могућем року бити обавијештен о издавању присилне лиценце.

(2) Захтјев за издавање присилне лиценце из става (1) овог члана може се поднијети након истека рока од четири године од датума подношења пријаве патента или након истека рока од три године од датума признања патента, зависно од тога који од ова два рока истиче касније.

(3) Присилна лиценца може се издати само ако је подносилац захтјева из става (2) овог члана безуспјешно, у разумном временском периоду, покушао да добије сагласност од носиоца патента за искоришћавање заштићеног проналаска под разумним тржишним условима.

(4) Присилна лиценца не може се издати ако носилац патента докаже да постоје законски разлози који оправдавају неискоришћавање или недовољно искоришћавање заштићеног проналаска.

(5) Носиоцу патента који не може да искоришћава свој заштићени проналазак без повреде туђег патента, на образложени захтјев, Суд Босне и Херцеговине може издати присилну лиценцу за туђи патент.

(6) Присилна лиценца из става (5) овог члана може се издати под условом да:

а) патент подносиоца захтјева из става (2) овог члана представља значајан технолошки напредак, који је од посебног привредног значаја у погледу проналаска заштићеног патентом за који се тражи присилна лиценца и

- б) носилац патента за који се тражи присилна лиценца има под разумним условима право на узајамну лиценцу.
- (7) Присилна лиценца не може бити искључива, а њен обим и њено трајање везани су искључиво уз разлоге због којих је издата.
- (8) Присилна лиценца може се преносити само заједно са производним погоном, односно његовим дијелом у којем се искоришћава проналазак за који је издата.
- (9) Присилна лиценца одобрава се првенствено за снабдијевање домаћег тржишта, осим ако је нужно исправљање поступака за које је судским или административним поступком утврђено да су супротни тржишној утакмици.
- (10) Суд Босне и Херцеговине ће на образложени захтјев заинтересованог лица укинути присилну лиценцу ако и када околности које су довеле до њеног одобрења престану да постоје и не постоји могућност да би поново могле да наступе, али уз услов заштите легитимних права стицаоца присилне лиценце.
- (11) Носилац патента има право на накнаду узимајући у обзир економску вриједност лиценце и потребу за исправљањем поступака супротних тржишној утакмици.
- (12) Присилна лиценца из става (5) овог члана је непреносива, осим у случају истовременог преноса патента за који је издата.
- (13) Одредбе ст. (5), (6) и (12) овог члана примјењују се на одговарајући начин и на право заштите биљне сорте.

Члан 80.

(Присилна лиценца у јавном интересу)

- (1) Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Савјет министара) може издати присилну лиценцу ако је искоришћавање патентом заштићеног проналазка нужно због ванредних стања на националном нивоу у сврху:
- а) безбједности државе,
  - б) заштите јавног интереса у области здравства и исхране,
  - ц) заштите и унапређивања човјекове околине,
  - д) посебног интереса за поједину грану привреде, или када је неопходно исправљање поступака за које је судским или административним поступком утврђено да су супротни тржишној утакмици.
- (2) У случају полуводичке технологије присилна лиценца може се издати само у случајевима из става (1) овог члана.
- (3) У случајевима из става (1) овог члана одредба члана 79. став (3) овог закона се не примјењује.

ДИО ДЕВЕТИ - МЕЂУНАРОДНА ПРИЈАВА ПРЕМА УГОВОРУ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ПАТЕНАТА (ПЦТ)

Члан 81.

(Међународна пријава патента)

(1) Међународна пријава је пријава која се подноси у складу са Уговором о сарадњи у области патената (у даљњем тексту: ПЦТ). Свако позивање на ПЦТ у овом дијелу Закона сматра се уједно и позивањем на одредбе Правилника у складу са ПЦТ-ом.

(2) На међународне пријаве које се подnose Институту као пријемној канцеларији, или у којима је Институт наведен као назначена или изабрана канцеларија, примјењују се одредбе ПЦТ-а, овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Члан 82.

(Међународна пријава патента која се подноси Институту као пријемној канцеларији)

(1) Међународна пријава може се поднијети Институту као пријемној канцеларији ако је подносилац пријаве држављанин Босне и Херцеговине или физичко лице које у Босни и Херцеговини има пребивалиште или правно лице које има своје сједиште у Босни и Херцеговини.

(2) За подношење међународне пријаве из става (1) овог члана плаћају се прописана такса и трошкови поступка у складу са чланом 15. овог закона за просљеђивање Међународној канцеларији, у року утврђеном одредбама ПЦТ-а.

Члан 83.

(Међународна пријава патента која се подноси Институту као назначеној или изабраној канцеларији)

(1) Међународна пријава у којој је Босна и Херцеговина, у складу са одредбама ПЦТ-а, назначена или изабрана ради признања националног патента, за коју су плаћени такса и накнада трошкова, подноси се Институту на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини најкасније до истека 34 мјесеца, рачунајући од међународног датума подношења, односно датума првенства ако је у међународној пријави захтијevano првенство у складу са чланом 8. ПЦТ-а.

(2) Међународна пријава која је поднесена Институту као назначеној или изабраној канцеларији објављује се у службеном гласилу на начин предвиђен у члану 37. овог закона.

(3) Привремена права прописана одредбом члана 69. овог закона подносилац међународне пријаве из става (1) овог члана стиче датумом објављивања пријаве патента на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

(4) За међународне пријаве из става (1) овог члана рок у којем се може поднијети један од захтјева из члана 38. овог закона почиње тећи од датума објављивања у службеном гласилу.

(5) Међународна пријава објављена према члану 21. ПЦТ неће се сматрати стањем технике у складу са одредбом члана 8. став (3) овога закона све док се не испуне услови предвиђени одредбом става (1) овог члана.

ДИО ДЕСЕТИ - ПРОШИРЕНИ ЕВРОПСКИ ПАТЕНТ (ЕПЦ)

Члан 84. (Проширење учинка европског патента)

(1) Европска пријава патента и европски патент који су проширени на Босну и Херцеговину, у складу са одредбама овог дијела, имају исти учинак и подложни су истим условима као и национална пријава патента и национални патент према овом закону.

(2) Према овом закону:

а) европска пријава патента је пријава европског патента поднесена на основу Европске патентне конвенције (у даљњем тексту: ЕПЦ), као и међународна пријава поднесена на основу ПЦТ-а, за коју Европска патентна канцеларија (у даљњем тексту: ЕПО) обавља послове као назначена или изабрана канцеларија и у којој је назначена Босна и Херцеговина,

б) проширени европски патент је европски патент признат од ЕПО-а на основу европске пријаве патента за коју је захтијevano проширење на Босну и Херцеговину,

ц) национална пријава патента је пријава патента поднесена Институту према овом закону,

д) национални патент је патент признат на основу националне пријаве патента.

Члан 85. (Захтјев за проширење)

(1) Европска пријава патента и европски патент признат на основу те пријаве проширују се на Босну и Херцеговину на захтјев подносиоца пријаве. Сматра се да је захтјев за проширење поднесен за сваку европску пријаву патента која је поднесена на датум ступања на снагу Споразума о сарадњи и проширењу између Савјета министара Босне и Херцеговине и Европске патентне организације ("Службени гласник БиХ" - Међународни уговори број 2/04; *ступио на снагу 1. децембра 2004. год.*) или након тог датума.

(2) Институт ће, што је прије могуће, објавити у службеном гласилу информацију о сваком захтјеву за проширење након што буде обавијештен од ЕПО-а да је плаћена прописана такса за проширење, али не прије истека рока од 18 мјесеци од датума подношења или, ако је захтијevano првенство, од најранијег датума првенства.

(3) Захтјев за проширење може бити повучен у свако доба. Захтјев се сматра повученим ако прописана такса за проширење није плаћена у року, или ако је европска пријава патента коначно одбијена, или повучена, или се сматра повученом. Институт ће информације о промјенама објавити у службеном гласилу што је прије могуће, ако је захтјев за проширење већ објављен у складу са ставом (2) овог члана.

(4) Начин и садржај објаве у складу са ст. (2) и (3) овог члана ближе се уређују посебним прописом.

Члан 86. (Такса за проширење)

(1) Такса за проширење, према члану 85. овог закона, плаћа се ЕПО-у у роковима који су ЕПЦ-ом предвиђени за плаћање таксе за назнаку.

(2) Такса за проширење може се уредно платити и након истека рока из става (1) овог члана у додатном року од два мјесеца под условом да се у том року плати у износу увећаном за 50%.

(3) На плаћање такси за проширење примјењују се на одговарајући начин правила ЕПЦ-а која се односе на таксе. Уредно плаћене таксе за проширење не могу бити враћене.

Члан 87. (Учинци европских пријава патената)

(1) Европска пријава патента, којој је утврђен датум подношења, еквивалентна је уредној националној пријави патента с правом првенства захтијеваним за европску пријаву патента, кад је признато, без обзира на исход спроведеног поступка.

(2) Објављена европска пријава патента привремено даје исту заштиту какву даје и објављена национална пријава патента према члану 69. овог закона, од датума на који је подносилац пријаве доставио превод патентних захтјева објављене европске пријаве патента на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини лицу које се користи тим проналаском у Босни и Херцеговини.

(3) Сматра се да европска пријава патента од почетка није имала учинке из става (2) овог члана ако је захтјев за проширење повучен или се сматра повученим.

Члан 88. (Учинци проширених европских патената)

(1) Проширени европски патент, у складу са одредбама ст. (2) до (6) овог члана, даје, од датума објављивања податка о његовом признавању од ЕПО-а, иста права која би била дата и националним патентом признатим овим законом.

(2) У року од три мјесеца од датума објављивања податка о признавању европског патента, носилац патента мора доставити Институту захтјев за упис проширеног европског патента у Регистар патената, патентни спис европског патента како је објављен у службеном гласилу ЕПО-а, превод патентних захтјева на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини и платити таксу и трошкове поступка за објављивање и штампање превода списа европског патента на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини, у складу са посебним прописом.

(3) Ако као резултат приговора поднесеног ЕПО-у европски патент остане на снази са измијењеним патентним захтјевима, носилац патента мора Институту доставити превод измијењених патентних захтјева на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини и платити прописану таксу и трошкове поступка за објављивање у службеном гласилу у року од три мјесеца од датума објављивања податка о одлуци да европски патент остаје на снази са измијењеним патентним захтјевима.

(4) Ако текст патентних захтјева садржава позивне ознаке употријебљене у цртежима, ти цртежи морају бити приложени уз превод наведен у ст. (2) и (3) овог члана.

(5) Институт у службеном гласилу објављује, што је прије могуће, податак о сваком преводу који је уредно поднесен према ставу (2), односно (3) овог члана. Садржај објаве ближе се уређује прописом о спровођењу.

(6) Ако превод наведен у ставу (2), односно (3) овог члана није поднесен у прописаном року, или ако прописана такса и трошкови поступка нису плаћени у одређеном року, проширени европски патент сматра се неважећим од почетка. члан 122. ЕПЦ-а примјењује се на одговарајући начин.

(7) Сматра се да проширени европски патент и пријава на којој је он заснован од почетка нису имали учинке наведена у ставу (1) овог члана и члану 87. став (2) овог закона у обиму у којем је тај патент проглашен неважећим у поступку по приговору пред ЕПО-ом.

(8) Институт уписује податак о упису проширеног европског патента у Регистар патената из члана 45. овог закона.

(9) Упис у Регистар ближе се уређује прописом о спровођењу.

Члан 89.

(Вјеродостојни текст европске пријаве патента или европског патента)

(1) Текст европске пријаве патента или европског патента који је састављен на језику на којем се води поступак пред ЕПО-ом вјеродостојан је текст у било којем поступку у Босни и Херцеговини.

(2) Ако превод на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини даје заштиту ужу од заштите коју даје проширена европска пријава патента или проширени европски патент, превод прописан чланом 88. став (2) овог закона сматраће се вјеродостојним, осим у поступцима за поништење патента.

(3) Подносилац пријаве или носилац патента могу, у било које вријеме, поднијети исправљени превод патентних захтјева пријаве европског патента или европског патента. Исправљени превод неће имати било каквог правног учинка док га не објави Институт.

(4) Свако лице које се у доброј вјери користи проналаском или које је обавило дјелотворне и озбиљне припреме за коришћење проналаска, а чије коришћење не би чинило повреду права из пријаве или патента у изворном преводу може, након што исправљени превод почне да производи учинак, наставити такво коришћење у оквиру свог пословања или за потребе свог пословања без плаћања накнаде.

Члан 90.
(Права ранијег датума)

(1) Европска пријава патента за коју је плаћена такса за проширење и проширени европски патент имају, у односу на пријаву поднесену директно Институту (у даљњем тексту: национална пријава) и патент признат на основу такве пријаве (у даљњем тексту: национални патент), исти учинак на стање технике као и национална пријава патента и национални патент.

(2) Национална пријава патента и национални патент имају, у односу на проширени европски патент, исти учинак на стање технике који имају и у односу на национални патент.

Члан 91.
(Истовремена заштита)

Ако проширени европски патент и национални патент имају исти датум подношења, или ако је затражено право првенства, а исти је датум првенства признат истом лицу или његовом правном сљеднику, национални патент нема учинак у обиму у којем покрива исти проналазак као и проширени европски патент од датума на који је рок за подношење приговора на признати европски патент истекао, а у случају да приговор није поднесен, од датума на који је у поступку по приговору донесена коначна одлука да европски патент остаје на снази.

Члан 92.
(Таксе за одржавање проширених европских патената)

(1) Таксе и трошкови поступка за одржавање проширених европских патената плаћају се Институту за године које слиједе након године у којој је објављен податак о признању европског патента.

(2) члан 141. став (2) ЕПЦ-а примјењује се на одговарајући начин.

ДИО ЈЕДАНАЕСТИ - ПРОГЛАШАВАЊЕ РЈЕШЕЊА О ПРИЗНАЊУ ПАТЕНТА НИШТАВНИМ

Члан 93

(Разлози за проглашавање рјешења о признању патента ништавним)

Рјешење о признању патента може се прогласити ништавним у свако доба по службеној дужности или на приједлог заинтересованог лица или правобраниоца Босне и Херцеговине или омбудсмена Босне и Херцеговине ако је признат:

- а) за предмет заштите који се, у смислу члана 6. став (6), те члана 7. овог закона, не може заштитити патентом,
- б) за проналазак који, на датум подношења пријаве патента, односно на датум признатог првенства, није био нов или није имао инвентивни ниво,
- ц) за проналазак који није индустријски примјењив,
- д) за проналазак који није откривен на довољно јасан и детаљан начин, тако да га стручно лице из одговарајуће области технике може извести, укључујући и случај недоступности живог биолошког материјала у надлежној установи,
- е) за предмет заштите који излази ван садржаја пријаве патента каква је поднесена, или ако је патент признат на основу издвојене пријаве која излази ван садржаја пријаве каква је поднесена,
- ф) на име лица које није имало право на патентну заштиту проналаска.

Члан 94.

(Приједлог за проглашавање рјешења о признању патента ништавним)

- (1) Поступак за проглашавање рјешења о признању патента ништавним покреће се подношењем приједлога Институту.
- (2) Приједлог из става (1) овог члана мора садржавати податке о подносиоцу приједлога, носиоцу патента, број рјешења и регистарски број патента, разлоге због којих се предлаже проглашавање патента ништавним, с потребним доказима.

Члан 95.

(Поступак поводом приједлога за проглашавање рјешења о признању патента ништавним)

- (1) Ако приједлог за проглашавање рјешења о признању патента ништавним није састављен у складу са одредбом члана 94. став (2) овог закона, или ако нису плаћени такса и трошкови поступка у складу са чланом 15. овог закона, Институт позива подносиоца да у року од мјесец дана од дана пријема позива отклони недостатке.
- (2) Ако подносилац не уреди приједлог у року који је одређен у ставу (1) овог члана, Институт одбацује приједлог.

(3) Институт доставља носиоцу патента уредан приједлог и позива га да достави свој одговор у року који не може бити краћи од једног мјесеца нити дужи од два мјесеца од дана пријема приједлога.

(4) У поступку за проглашавање рјешења о признању патента ништавним Институт позива странке да у року из става (3) овог члана доставе своје примједбе на поднеске друге странке. Када је потребно, Институт уједно позива носиоца патента да поднесе опис, патентне захтјеве и цртеже у измијењеном облику, под условом да предмет заштите не излази ван садржаја патента какав је признат.

(5) Прије доношења одлуке о одржавању у вриједности патента у измијењеном облику, Институт обавјештава странке да намјерава да одржи у вриједности патент како је измијењен у поступку проглашења ништавим и позива их да, у року из става (3) овог члана, поднесу образложене примједбе ако нису сагласне с текстом на основу којег намјерава да одржи патент у вриједности. Ако се странке не сагласе с тим текстом, поступак за проглашење рјешења о признању патента ништавним може се наставити.

(6) Ако су странке сагласне с текстом на основу којег Институт намјерава да одржи патент у вриједности, или се нису изјасниле по позиву из става (5) овог члана, Институт позива носиоца патента да у року од мјесец дана од пријема позива плати таксу и трошкове поступка за штампање новог патентног списка. Ако такса и трошкови поступка не буду плаћени, рјешење о признању патента проглашава се ништавним у границама приједлога.

(7) Институт може, на образложен захтјев, продужити рокове из овог члана за вријеме које сматра оправданим, али највише за два мјесеца.

(8) Ако оцијени да је то неопходно због утврђивања чињеница битних за доношење одлуке, Институт може одржати усмену расправу.

(9) Ако је поднесен приједлог за проглашење рјешења о додјели консензуалног патента ништавним и када су приложени докази из члана 94. став (2) овог закона довољни за вјероватност да консензуални патент не задовољава услове из члана 41. овог закона, одговор на позив из става (3) овог члана мора садржавати и захтјев за спровођење поступка потпуног испитивања.

(10) Ако подносилац приједлога за проглашавање рјешења о признању патента ништавним у току поступка одустане од приједлога, Институт може по службеној дужности наставити поступак.

(11) Одредбе овог члана примјењују се на одговарајући начин и када се носилац одрекао патента или је патент престао да вриједи, аналогно се примјењују и на свједоцбу о додатној заштити.

Члан 96.

(Рјешење о приједлогу за проглашавање рјешења о признању патента ништавним)

(1) На основу резултата спроведеног поступка Институт доноси рјешење о проглашавању рјешења о признању патента ништавим, у потпуности или дјелимично, или рјешење којим се приједлог одбија.

(2) Пријава патента и патент признат на основу те пријаве од почетка неће имати учинке наведене у чл. 66. до 68. овог закона у мјери у којој је рјешење о признању патента проглашено ништавим или неважећим.

(3) Проглашавање рјешења о признању патента ништавим нема ретроактивни учинак на правоснажне судске одлуке у вези с утврђивањем повреде права, као и на закључене уговоре о преносу права, односно уступању лиценце ако су и у мјери у којој су ти уговори извршени под условом да је тужилац, односно носилац права патента поступао савјесно.

ДИО ДВАНАЕСТИ - ПОСТУПАК ПО ЖАЛБИ

Члан 97. (Право жалбе)

(1) Против одлука Института донесених у првом степену странка чијем захтјеву у потпуности или у дијелу није удовољено има право жалбе у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

(2) Друге странке у поступку који је окончан одлуком против које се подноси жалба имају право да буду странке у жалбеном поступку.

Члан 98. (Садржај жалбе)

Осим података које мора да садржи сваки поднесак, жалба мора садржавати:

- а) назнаку одлуке против које се подноси,
- б) изјаву о томе да се одлука оспорава у потпуности или у одређеном дијелу,
- ц) разлоге због којих се жалба подноси,
- д) образложење жалбе, те доказе којима подносилац жалбе потврђује своје наводе из жалбе,
- е) потпис подносиоца жалбе,
- ф) пуномоћ ако се жалба подноси посредством заступника.

Члан 99. (Комисија за жалбе Института)

(1) Комисија за жалбе Института за одлучивање о жалбама против одлука Института (у даљњем тексту: Комисија за жалбе) оснива се као независни орган за одлучивање о жалбама у складу са одредбама овог закона.

(2) Комисија за жалбе има три члана од којих је један предсједавајући и три замјеника члана од којих је један замјеник предсједавајућег. чланове Комисије за жалбе именује Савјет министара између независних стручњака у области права индустријске својине и државних службеника из Института на начин уређен одлуком Савјета министара.

(3) Сједиште Комисије за жалбе је у сједишту Института. Комисија за жалбе има свој печат. Институт обезбјеђује Комисији за жалбе радни простор и опрему потребну за обављање њихових задатака. Канцеларијске и друге административне послове за Комисију за жалбе обезбјеђује Институт.

(4) Предсједавајући Комисије за жалбе (у даљњем тексту: предсједавајући) управља радом Комисије за жалбе. Уколико сједници не може присуствовати предсједавајући или члан Комисије за жалбе, мијења га замјеник предсједавајућег, односно замјеник члана.

(5) Предсједавајући и чланови Комисије за жалбе независни су, нису обавезани никаквим упутствима директора Института и своје задатке обављају непристрасно и у складу са законом и правилима струке.

(6) Предсједавајући и чланови Комисије за жалбе имају положај независних стручњака а накнаду за свој рад примају у складу са спроведбеним прописом о накнадама за рад Комисије за жалбе Института и одлуком Савјета министара.

(7) чланови Комисије за жалбе и замјеници чланова који су учествовали у доношењу одлуке у првостепеном поступку, или кад постоје други разлози за њихово изузимање, не могу учествовати у поступку по жалби у истом предмету.

(8) Појединости о раду Комисије за жалбе уређују се пословником о раду који доноси Комисија за жалбе.

Члан 100. (Одлучивање о жалби)

(1) Комисија за жалбе одлучује на сједницама, већином гласова.

(2) Комисија за жалбе одлучује на основу поднесака странака, а када сматра да је то потребно, може да одреди одржавање усмене расправе.

(3) Одредбе из чл. 43. и 44., односно 97. овог закона примјењују се на одговарајући начин у рјешавању Комисије за жалбе о жалби.

ДИО ТРИНАЕСТИ - ЗАШТИТА ПРАВА

ГЛАВА I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 101. (Овлашћена лица)

(1) Лице чија су права, према овом закону, повријеђена (у даљњем тексту: овлашћеник) може тражити заштиту тих права и накнаду штете од повредиоца тих права према општим правилима о накнади штете, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Једнаку заштиту може да тражи овлашћеник када пријети стварна опасност да ће његова права из овог закона бити повријеђена.

Члан 102. (Солидарност овлашћеника)

Ако је више лица овлашћено да тражи заштиту права, свако од њих може да тражи заштиту тог права у цјелини.

ГЛАВА II - ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Члан 103. (Тужбени захтјеви)

(1) Ако је искључиво право, према овом закону, повријеђено, носилац тог права тужбом може да захтијевати:

- а) утврђење учињене повреде,
- б) забрану даљег вршења учињене повреде и будућих сличних повреда престанком или уздржавањем од радњи које то право вријеђају,
- ц) уклањање стања насталог повредом права,
- д) повлачење предмета повреде из привредних токова уз уважавање интереса трећих савјесних лица,
- е) потпуно уклањање предмета повреде из привредних токова,
- ф) уништење предмета повреде,
- г) уништење средстава која су искључиво или у претежној мјери намијењена или се употребљавају за чињење повреда и која су у својини повредилаца,
- х) препуштање предмета повреде носиоцу права уз накнаду трошкова производње,
- и) објављивање пресуде о трошку туженог,

j) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка.

(2) Носилац консензуалног патента прије подношења тужбе из става (1) овог члана мора располагати доказом да је поднио захтјев за признање патента спровођењем поступка потпуног испитивања пријаве патента.

(3) Право на подношење тужбе из става (1) овог члана припада и подносиоцу пријаве патента која је објављена и стицаоцу искључиве лиценце.

(4) Приликом одлучивања о захтјевима из става (1) тач. ц) до х) овог члана суд ће узимати у обзир све околности случаја, нарочито размјеру између тежине учињене повреде и захтјева, као и интерес овлашћеника за обезбјеђивање ефективне заштите права.

(5) У поступку против лица чије су услуге биле употријебљене за повреду права, а постојање те повреде већ је правоснажно установљено у поступку према трећем лицу, претпоставља се да повреда права постоји.

(6) Тужба из става (1) овог члана може бити поднесена у року од три године од дана сазнања за повреду и повредиоца, али не послјије истека рока од пет година од дана учињене повреде.

Члан 104. (Накнада штете)

(1) За све повреде права из овог закона важе општа правила о накнади штете и одговорности за штету, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Повредилац права дужан је да плати носиоцу права одштету у обиму који се одређује према општим правилима о накнади штете, или у обиму који одговара уговореној или уобичајеној накнади за закониту употребу предмета заштите.

Члан 105. (Пенал)

(1) Ако је право носиоца које произлази из патента повријеђено намјерно или крајњом непажњом, носилац права може од повредиоца тражити накнаду до троструког износа уговорене, а ако није уговорена, од одговарајуће уобичајене накнаде.

(2) Приликом одлучивања о захтјеву за плаћање пенала суд ће узимати у обзир све околности случаја, а нарочито обим настале штете, степен кривице повредиоца, обим уговорене или уобичајене накнаде и превентивни циљ пенала.

(3) Ако је настала штета већа од пенала из става (1) овог члана, носилац права овлашћен је да тражи разлику до износа накнаде потпуне штете.

Члан 106.
(Нематеријална штета)

- (1) Проналазач има право тужбом од суда да захтијева да наложи уписивање његовог имена у пријаву патента и у све исправе које се издају за патент, те у одговарајуће регистре Института, ако је у пријави у статусу проналазача наведено лице које није проналазач.
- (2) Право на тужбу из става (1) овог члана припада и оном проналазачу заједничког проналазача који није наведен у пријави патента.
- (3) Уз захтјев из става (1) овог члана може бити истакнут и захтјев да се правоснажна пресуда објави на трошак туженика.
- (4) Рок за подношење тужбе из ст. (1) и (2) овог члана није ограничен. Смрћу проналазача право на подношење тужбе стичу његови насљедници.
- (5) Независно од накнаде имовинске штете, као и у случају да такве штете нема, проналазач може тражити да се досуди правична новчана одштета за претрпљену душевну бол због повреде моралних права. Приликом одлучивања о захтјеву, суд ће узимати у обзир све околности случаја, а нарочито интензитет и трајање душевне боли проузроковане повредом моралног права.
- (6) Захтјев из става (1) овог члана не застаријева и насљеђује се.

Члан 107.
(Привремене мјере)

- (1) Суд ће одредити привремену мјеру ради обезбјеђења захтјева према одредбама овог закона, ако предлагач учини вјероватним да је:
  - а) носилац права из овог закона и
  - б) његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде.
- (2) Носилац права мора учинити вјероватним и једну од сљедећих претпоставки:
  - а) опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано,
  - б) да је привремена мјера потребна ради спречавања настанка штете коју ће бити касније тешко поправити, или
  - ц) да претпостављени повредилац, изрицањем привремене мјере која би се касније у поступку показала као неоправдана, не би претрпио веће негативне последице од оних које би без изрицања такве привремене мјере претрпио носилац права.

(3) Носилац права који предлаже да се донесе привремена мјера без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је, осим услова из ст. (1) и (2) овог члана, учинити вјероватним да би било какво одгађање изрицања привремене мјере проузроковало носиоцу права настанак штете коју би било тешко поправити. У случају изрицања привремене мјере према одредбама овог става, суд ће рјешење о привременој мјери доставити супротној страни одмах послје њеног спровођења.

(4) Носилац права не мора доказивати опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано ако учини вјероватним да ће предложена привремена мјера проузроковати претпостављеном повредиоцу само незнатну штету. Узима се да опасност постоји ако би требало остваривати захтјеве у иностранству.

(5) Суд може одредити за обезбјеђење захтјева, према ставу (1) овог члана, било коју привремену мјеру којом може постићи циљ обезбјеђења, а нарочито да се:

а) претпостављеном повредиоцу забране радње којима се повређује право из овога закона,

б) одузму, уклоне из промета и похране предмети повреде и средства повреде који искључиво или у претежној мјери намијењени, односно употребљавају се за чињење повреда.

(6) Ако је мјера одређена прије подношења тужбе, суд ће у рјешењу одредити и рок у којем предлагач мора поднијети тужбу ради оправдања те мјере. Рок не може бити дужи од 20 радних дана, односно 31 календарског дана од дана достављања рјешења предлагачу, зависно од тога који рок истиче касније.

(7) Суд мора одлучити о приговору против рјешења о привременој мјери у року од мјесец дана од дана подношења одговора на приговор, односно од истека рока за подношење тог одговора.

(8) У поступку за изрицање привремене мјере примјењују се одредбе закона о парничном поступку, ако овим законом није другачије одређено. Поступак у вези с изрицањем привремене мјере је хитан.

(9) На захтјев лица против којег је покренут поступак за изрицање привремене мјере суд може, на терет подносиоца захтјева за изрицање привремене мјере, одредити одговарајући износ као средство обезбјеђења за случај неоснованости тог захтјева.

Члан 108.

(Обезбјеђење доказа)

(1) Суд ће донијети рјешење о обезбјеђењу доказа ако предлагач учини вјероватним да:

а) је носилац права из овог закона,

- б) је његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде,
- ц) ће докази о тој повреди бити уништени, или касније неће моћи бити изведени.

(2) Носилац права који тражи да се донесе рјешење о обезбјеђењу доказа без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је, осим услова из става (1) овог члана, учинити вјероватним и постојање опасности да ће докази о повреди, због радњи противника, бити уништени, или се касније неће моћи извести. У случају доношења одлуке о обезбјеђењу доказа према одредбама овог става, суд ће рјешење о обезбјеђењу доставити супротној страни одмах послије извођења доказа.

(3) Суд може рјешењем из става (1) овог члана одредити извођење било којег доказа, а нарочито:

- а) увиђај просторија, пословне документације, инвентара, база података, компјутерских меморијских јединица или других ствари,
- б) одузимање узорака предмета повреде,
- ц) преглед и предају докумената,
- д) одређивање и саслушање вјештака,
- е) саслушање свједока.

(4) Обезбјеђење доказа може бити затражено и послије правоснажно окончаног поступка, ако је то потребно ради покретања поступка према ванредним правним лијековима или за вријеме таквог поступка.

(5) У поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, примјењују се одредбе закона о парничном поступку, а које се односе на судске мјере обезбјеђења, осим ако је овим законом другачије одређено. Поступак обезбјеђења доказа је хитан.

(6) Ако се касније покаже да је приједлог за обезбјеђење доказа неоправдан, или ако носилац права тај приједлог не оправда, супротна страна има право да тражи:

- а) враћање одузетих предмета,
- б) забрану употребе прибављених информација,
- ц) накнаду штете.

(7) Суд мора у поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и водити бригу о томе да се судски поступак не злоупотријеби искључиво с намјером прибављања повјерљивих података супротне стране.

(8) На захтјев лица против којег је покренут поступак за обезбјеђење доказа суд може, на терет предлагача те мјере, одредити одговарајући износ као средство обезбјеђења за случај неоснованости тог приједлога.

Члан 109.
(Дужност обавјештавања)

(1) Суд може у току парнице, због повреде права из овог закона, на основу оправданог захтјева једне од странака одредити повредиоцу права да достави податке о извору и дистрибуционим каналима робе или услуга којима се повређује право из овог закона.

(2) Суд може одредити да податке из става (1) овог члана доставе суду и лица која у обиму комерцијалне дјелатности:

- а) посједују робу за коју се сумња да се њоме вријеђа право из овог закона, или
- б) користе услуге за које се сумња да се њима вријеђа право из овог закона, или
- ц) дају услуге за које се сумња да се њима вријеђа право из овог закона.

(3) Узима се да је нека радња предузета у оквиру комерцијалне дјелатности ако је предузета за прибављање индиректне или директне економске користи. Појам комерцијалне дјелатности не обухвата радње савјесних крајњих потрошача.

(4) Суд може одредити да податке из става (1) овог члана достави суду и лице које је од неког од лица наведених у ставу (2) овог члана означено као умијешано у производњу, израду и дистрибуцију робе или давање услуга за које се сумња да се њима вријеђа право из овог закона.

(5) Подаци тражени на основу става (1) овог члана могу обухватати нарочито:

- а) име, адресу, односно фирму и сједиште произвођача, израђивача, дистрибутера, добављача и других претходних посједника робе, односно давалаца услуга, као и намјераних продаваача на велико и мало,
- б) податке о количинама произведене, израђене, испоручене, примљене или наручене робе или услуга, као и о цијенама оствареним за односну робу и услуге.

Члан 110.
(Извођење доказа)

(1) Ако суд одлучи да ће извести предложени доказ који се налази код супротне стране, та страна дужна је да на захтјев суда преда доказна средства којима располаже.

(2) Став (1) овог члана односи се и на банковну, финансијску и пословну документацију која је под контролом супротне стране, ако се ради о повреди која достиже обим комерцијалне дјелатности.

(3) У поступку извођења доказа примјењују се одговарајуће одредбе закона који уређује парнични поступак, осим ако је овим законом другачије одређено.

(4) Суд мора послџе извођења доказа, према ставу (1) овога члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и водити бригу о томе да се судски поступак не злоупотреби искључиво с намјером прибављања повјерљивих података супротне странке.

Члан 111.
(Терет доказа)

(1) Ако је предмет повреде патентом заштићени поступак за производњу нове материје, сматраће се, док се не докаже супротно, да је свака једнака материја или материја једнаког састава произведена заштићеним поступком.

(2) Терет доказивања пада на туженог који такву супстанцу или композицију производи.

Члан 112.
(Хитност у поступању и примјена одредаба других закона)

(1) Поступак због повреде права из овог закона је хитан.

(2) На поступке због повреде патента примјењују се одредбе Закона о парничном поступку, односно Закона о извршном поступку.

(3) На захтјев суда или неке од странака у поступку због повреде патента, Институт ће одмах узети у рад захтјев за проглашење рјешења о признању патента ништавим, односно Комисија за жалбе узете у рад жалбу, ако су захтјев за проглашење рјешења о признању патента ништавим, односно жалба поднесени прије или у току парнице и хитно по њему поступати. Суд ће, с обзиром на околности случаја, одлучити да ли ће одредити прекид поступка до коначне одлуке о захтјеву за проглашење рјешења о признању патента ништавим.

ГЛАВА III - ЦАРИНСКЕ МЈЕРЕ

Члан 113.
(Захтјев носиоца права)

(1) Носилац искључивих права према овом закону, који оправдано сумња да ће доћи до увоза, транзита или извоза робе произведене супротно одредбама овог закона, може код органа надлежног за послове царине (у даљњем тексту: царински орган) поднијети захтјев за заштиту својих права путем царинских мјера привременог задржавања робе од даљег пуштања у промет.

(2) Захтјев за заштиту права, према ставу (1) овог члана, мора садржавати:

а) податке о подносиоцу захтјева и о носиоцу искључивог права из овог закона, ако се не ради о истом лицу,

- б) детаљан опис робе, који омогућава њену идентификацију,
- ц) доказе о томе да је подносилац захтјева, односно његов овлашћеник, носилац искључивог права из овог закона у вези с том робом,
- д) доказе о томе да је искључиво право вјероватно повријеђено,
- е) друге податке важне за одлучивање о захтјеву којима располаже подносилац, као што су подаци о локацији робе и њеној дестинацији, очекивани датум доласка или одласка пошиљке, подаци о средству транспорта, подаци о увознику, извознику, примаоцу и сл.,
- ф) временски период у којем ће царински органи поступати према захтјеву и који не може да буде дужи од двије године од дана подношења захтјева.

(3) Царински орган може прије доношења одлуке, којом удовољава захтјеву из става (1) овог члана, тражити од носиоца права полагање обезбјеђења за трошкове похрањивања и превоза робе, као и за накнаду других трошкова или штете који би у вези с робом могли настати царинском органу, као и страни против које је прихваћен захтјев из става (1) овог члана.

(4) Ако царински орган удовољи захтјеву из става (1) овог члана, он о томе обавјештава све царинске испоставе и носиоца права.

Члан 114.

(Поступак након привременог задржавања робе)

(1) Ако царинска испостава приликом спровођења царинског поступка нађе робу која одговара опису робе из одлуке надлежног царинског органа, она ће ту робу привремено задржати од даљег пуштања у промет. Одлука о привременом задржавању робе уручује се носиоцу права и њеном увознику. У одлуци о задржавању робе одређује се да се сопственик робе, односно лице које је овлашћено за располагање робом, у року од десет радних дана од дана привременог задржавања, може изјаснити о томе да ли се ради о роби којом се вријеђа право из овог закона.

(2) Ако царински орган не прими писано изјашњење сопственика или лица овлашћеног за располагање робом у року из става (1) овог члана, може на захтјев и о трошку носиоца права одузети и уништити робу.

(3) Ако сопственик робе или лице овлашћено за располагање робом, у року из става (1) овог члана, поднесе изјаву да се не ради о роби којом се вријеђа право из овог закона, носилац права може у року од десет радних дана од примања обавјештења о таквој изјави поднијети тужбу због повреде права. Ако посебне околности случаја то оправдавају, царински орган може, на захтјев носиоца права, одредити додатни рок за подношење тужбе, који не може бити дужи од десет радних дана.

(4) Носилац права или лице које он овласти може за вријеме привременог задржавања извршити преглед и контролу робе и пратеће документације у обиму који је потребан за утврђивање његових захтјева и за остваривање судске заштите његових права уз обезбјеђење заштите повјерљивих података. Право на преглед и контролу робе има и њен увозник.

(5) Ако носилац права не поднесе тужбу, у складу са ставом (3) овог члана, привремено задржана роба пушта се у тражену царински дозвољену употребу, односно промет, под условом да су испуњени сви други законом прописани услови.

(6) Ако носилац права поднесе тужбу у складу са одредбама става (3) овог члана и надлежни суд донесе одлуку о привременој мјери задржавања робе у року из става (3) овог члана, царински орган доноси одлуку о заплени робе до доношења правоснажне судске одлуке.

(7) Ако носилац права поднесе тужбу у складу са одредбама става (3) овог члана, а надлежни суд не донесе привремену мјеру задржавања робе у року из става (3) овог члана, сопственик привремено задржане робе или лице овлашћено за располагање њоме има право да захтијева ослобађање те робе ако положи средства обезбјеђења у износу довољном за евентуалну накнаду штете носиоцу права, под условом да су испуњени сви остали услови за ослобађање те робе.

Члан 115.

(Поступак по службеној дужности)

(1) Ако царинска испостава у спровођењу царинског поступка у вези са увозом, транзитом или извозом робе оправдано сумња да су одређеном робом повријеђена права према овом закону, она ће привремено задржати пуштање те робе у промет и о томе обавијестити царински орган.

(2) Царински орган писмено обавјештава носиоца права о задржавању робе, сумњи да се ради о повреди његових права и о могућности да поднесе захтјев према члану 113. овога закона, у року од пет радних дана од дана задржавања робе.

(3) Ако носилац права поднесе захтјев, у складу са ставом (2) овог члана, роба се задржава до доношења одлуке царинског органа. Ако царински орган удовољи захтјеву из члана 113. овог закона, роба се привремено задржава за даљих 10 радних дана. Носилац права мора у том року спровести радње из члана 114. став (4) овог закона.

(4) Одредбе чл. 114. и 115. овог закона не примјењују се на увоз, транзит или извоз робе у малим количинама намијењеним за приватну и некомерцијалну употребу, које се уносе или износе као дио личне пртљаге или шаљу у малим пошилима.

Члан 116.

(Примјена других царинских прописа)

(1) На царински поступак у вези с робом којом се повређују права из овог закона примјењују се, на одговарајући начин, остали царински прописи.

(2) Прописе о спровођењу царинских мјера из овог закона доноси Савјет министара на предлог Управе за индиректно опорезивање Босне и Херцеговине.

(3) Царински поступак у вези с робом којом се повређују права из овог закона је хитан.

ДИО ЧЕТРНАЕСТИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 117.

(Патенти признати до почетка примјене овог закона)

Признати патенти уписани у Регистар патената у Институту до дана одређеног за примјену овог закона остају на снази и на њих ће се примјењивати одредбе овог закона.

Члан 118.

(Поступци у току)

(1) Одредбе овог закона не примјењују се на пријаве патената, као и на међународне пријаве из члана 81. овог закона чији је датум подношења ранији од датума почетка примјене овог закона.

(2) Пријаве патената које су Институту поднесене прије 27. фебруара 2002. године, а по којима поступак није окончан, биће одбијене, односно одбачене у дијелу у којем се захтијева заштита материја или смјеса у лијечењу људи или животиња. Употреба материја или смјеса за производњу лијека за људе или животиње не представља повреду патента за изум те материје или смјесе, ако је пријава за признање патента за тај проналазак поднесена до 27. фебруара 2002. године.

Члан 119.

(Прописи за примјену овог закона)

(1) Уз изузетак прописа из члана 58. став (3) и члана 116. став (2) овог закона спроведбене прописе за извршење овог закона донијеће директор Института у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

(2) Спроведбене прописе у смислу става (2) овог члана су Правилник о поступку за признање патента и консензуалног патента, Одлука о посебним трошковима поступка за стицање и одржавање права индустријске својине, Одлука о условима за упис у регистре заступника за заштиту индустријске својине, Правилник о стручном испиту за заступнике за заштиту индустријске својине и Одлука о накнади за рад у Комисији за жалбе.

Члан 120.

(Одгађање ступања на снагу одредаба о свједоџби о додатној заштити и посебна права у прелазном периоду)

Одредбе чл. 58. до 64. овог закона почеће се примјењивати након датума одређеног за примјену овог закона.

Члан 121.

(Престанак важења других прописа)

(1) Почетком примјене овог закона престају да важе одредбе ГЛАВЕ ИИ - ВРСТЕ ПРАВА ИНДУСТРИЈСКЕ СВОЈИНЕ Одјељак 1. Патент (чл. 19. до 68.) Закона о индустријском власништву у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 3/02 и 29/02), као и одредбе које се могу у складу с тим примијенити на патент.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана а у складу са чланом 118. овог закона, Закон о индустријском власништву у Босни и Херцеговини из става (1) овог члана примјењиваће се и даље на поступке за признање патента који су започели прије ступања на снагу овог закона.

Члан 122.

(Примјена међународних уговора)

Одредбе међународних уговора у вези са патентима, којима је приступила Босна и Херцеговина, примјењују се на предмете које третира овај закон и у случају сукоба са одредбама овог закона примјењују се одредбе међународних уговора.

Члан 123.

(Јединствена примјена одредаба о Комисији за жалбе из Закона о жигу, Закона о индустријском дизајну и Закона о ознакама географског поријекла)

Одредбе чл. 99. и 100. овог закона и одговарајуће одредбе из Закона о жигу, Закона о индустријском дизајну, Закона о ознакама географског поријекла којима се уређује Комисија за жалбе Института примјењују се на начин да се формира једна комисија за жалбе.

Члан 124.

(Ступање на снагу и примјена Закона)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењује се од 1. јануара 2011. године.

ПСБиХ, број 521/10
28. маја 2010. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Др **Милорад Живковић**, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Сулејман Тихић, с. р.